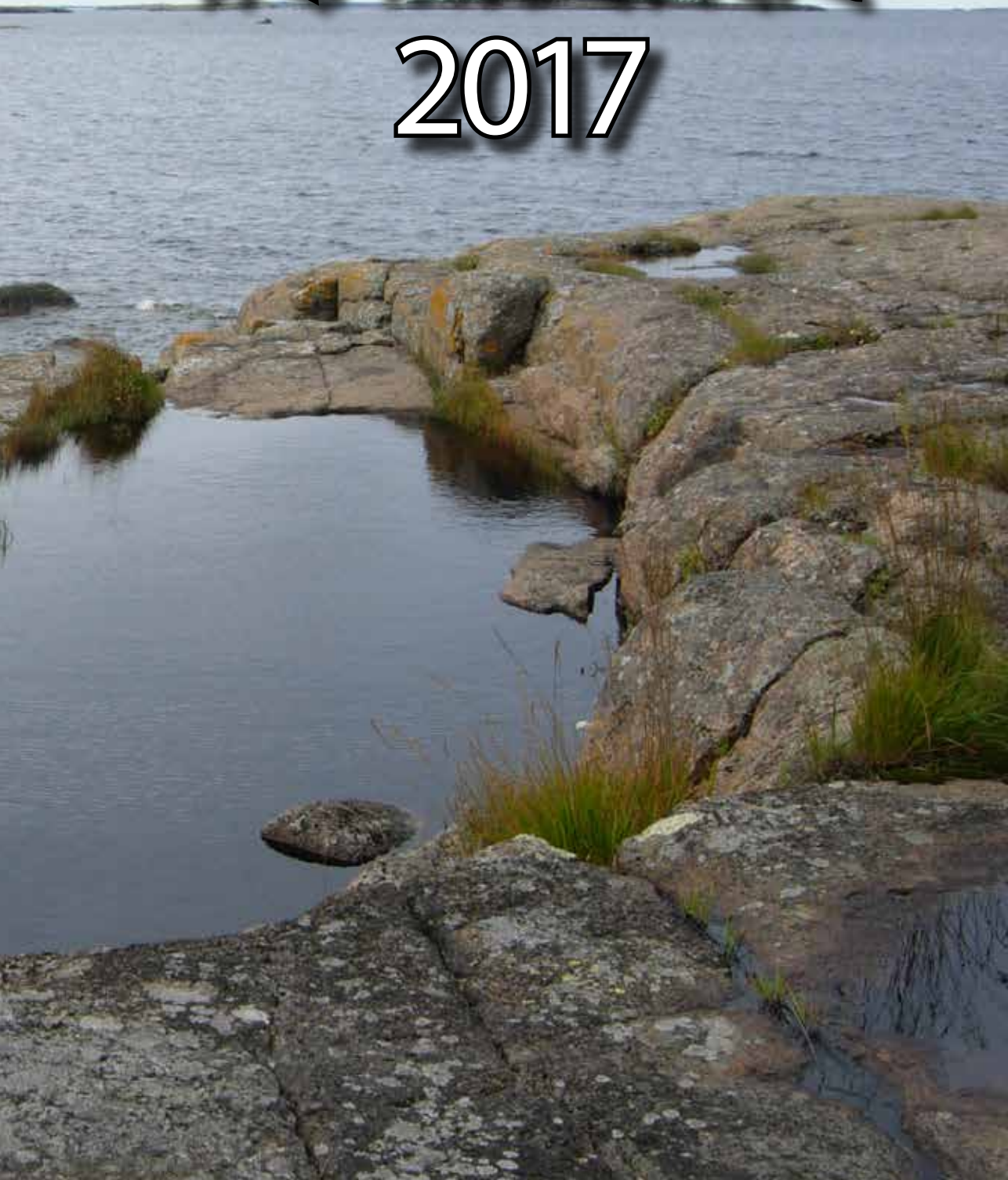

LAPINKÄVIJÄ 2017

Sisällysluettelo

Puheenjohtajan puheenvuoro	1
Toimitukselta	1
Mietteitä Muorravaarakan kirjaprojektista	2
Muorravaarakka-kirja maailmalle 2017.....	3
Palautetta kirjan lukijoilta.....	4
Muorravaarakan matto	6
Matonpesuvaellus.....	6
Ruoktu 65 info.....	8
Muumit opettavat lapsille retkeilytaitoja	9
Pyöräilijät sateessa ja joskus jopa paisteessa	11
Tavataan Ollinmajalla.....	12
Ollinmajan tapahtumia	14
Ollinmajan olympialaiset	15
Kuutamoretket.....	15
Mitä muuta puuhasteltiin.....	16
In Memoriam Pentti Pälvä	20
In Memoriam Juha Vainikka.....	21
Latualueen tapahtumat	21
Jääliukumäen lyhyt ikä	24
Polkuiluttaako?.....	25
Susia ja karhuja	26
Lapinmajojen kuulumiset.....	27
Lapinmajojen arvontasäännöt	27
Lapinmajojen hinnat	28
Vuosikokous 2017	29
Toimintasuunnitelmat vuodelle 2018.....	30
Ulkona kuin lumiukko	32
Osoitemuistio	33

Imatran Lapinkävijät ry:n
vuosijulkaisu, 61 vsk.

Kansikuva:
Merellistä näköalaa Ulko-Tammiossa

Kuvaaja: Arja Lifländer

LAPINKÄVIJÄ

Toimitustiimi:

Arja Lifländer
Tuula Rahkonen
Ritva Pesonen

Painopaikka: Saimaprint Oy

Puheenjohtajan puheenvuoro

Asiat ovat välillä hyvin, välillä huonosti. Monissa suomalaisissa lauluissa ja runoissa huokailaan ja surraan ihan urakalla.

Monessa yhdistyksessä on huoli ja suru, mistä jatkajia vastuuta ottamaan. Mutta ilon ja onnen muruset on myös huomioitava.

Joten nyt kerään ne muruset.

Olemme olleet toimintakauden aikana monesti metsässä ja järvellä sekä poljettu pitkin teitä. Joten ilon murusista kertyy monia ilon aiheita.

Yhdistyksen perusajatus ei ole muuttunut, vaikka aika tuo omat haasteensa toimintaan ja sen toteuttamiseen. Edelleen toimintamme perustuu luonnossa retkeilyyn ja monipuoliseen ulkoliikuntaan!

Ja tässä lista ilon aiheista:

Kiitos Muorravaarakka - työryhmä. Ruoktun tarina on hienosti ja koskettavasti kirjoitettu!

Kiitos tiedotustoimikunta, taas ilmestyi laadukas lehti luettavaksemme!

Kiitos juttujen lähettäjät!

Kiitos pyöräilyiltojen vetäjät!

Kiitos melontailtojen ohjaajille!

Kiitos patikkaretkien vetäjille!

Kiitos lasten ja nuorten, perheiden tapahtumien vetäjille!

Kiitos majojen asioista ja huollosta huolehtijat!

Kiitos Ollinmajan toiminnasta vastaavat!

Kiitos talkoolaiset, jotka olitte maalaamassa Ollinmajan seinät!

Kiitos talkoisiin osallistuneet jäsenet!

Kiitos emännät kahvista ja pullasta monissa tapahtumissa!

Mikä tärkeintä, kiitos toimintaamme osallistujat, ja tervetuloa edelleen!

terveisin Nanna Hintsanen
puheenjohtaja

Toimitukselta

Terveisiä Suomen Ladun syyskokouksesta, joka pidettiin lokakuussa Jyväskylän Laajavuoressa. Lapinkävijöiltä oli kolmen naisen joukko viikonlopun ajan opiskelemassa uutta yhdistyspalvelua, perheliikuntaa, sekä hiomassa Suomen Ladun mallisääntöjä yhdistyksille. Aina näistä viikonlopuista on vinkkejä tuomisina omalle yhdistykselle.

Kirjatyöryhmän suururakka, Muorravaarakka – kirja saatiin viimein valmiiksi. Palaute kirjasta on ollut hyvää, kuten voitte tästä lehdestä lukea.

Tällä kertaa julkaisemme lehdessä häikäilemättömän runsaasti Muorravaarakka – aiheisia juttuja, mutta se lienee ymmärrettävää, kun kyseessä on ensimmäinen Lapinkävijöiden julkaisema kirja.

Juttuja ja kuvia on jälleen tullut uusiltakin lehden tekoon osallistujilta. Se on hieno asia, sillä monet entiset kirjoittajat ovat lopettaneet. Meillä on niin hyvä jäsenlehti, ettei kaikilla olekaan, ja siitä kiitos kaikille aineistoa toimittaneille. Kannattaa pitää taso korkealla ja osallistua lehden tekoon. Se asia, minkä haluatte jakaa muiden luonnossa liikkujien kanssa, voi tulla vastaan missä vain. Kannattaa myös muistaa, että nykyiset lehdentekijät eivät tee enää montakaan lehteä. Jo ensi syksyksi on hyvä saada mukaan ainakin yksi uusi tekijä.

Tiedotustoimikunta

MIETTEITÄ MUORRAVAARAKAN KIRJAPROJEKTISTA

Ihanaisen Erkki muistelee kaiken alkaneen siitä, kun Martti Heinonen antoi hänelle sinisen kansion katseltavaksi. Martti oli saanut kansion Lapinkävijä Osmo Oikarilta, joka oli aikonut tehdä Muorravaarakasta kirjan, mutta oli ajatuksen sitten syystä tai toisesta hylännyt. Asia oli ollut esillä jo Lapinkävijöiden johtokunnassa, jossa oli heti ilmennyt innokkuutta kirjan tekemiseen. Erkki tutustui aineistoon ja teki ensimmäisen esityksen kirjan sisällöksi. Ensimmäisessä kirjatyöryhmässä olivat Erkin lisäksi Hanna Ollikainen, Raili Malinen, Virve Kinni, Martti Heinonen, Leena Heinonen ja Eero Melto. Työryhmä aloitti kesällä 2014. Syksyllä ryhmä vähän muuttui, kun Arja Lifländer ja Tuula Rahkonen tulivat mukaan, ja Martti ja Leena jäivät pois. Aineistoa oli kerätty kiitettävästi, mutta oli vähän epäselvää, mitä aineistolle pitäisi tehdä. Talvella 2015 jaettiin tehtäviä niin, että Tuula otti vastuulleen päätekstin kirjoittamisen, Virve ja Raili kuvien läpikäymisen ja alustavan valinnan, Arja sai vieraskirjojen tutkimisen ja Hanna tekstin järjestämisen koneella. Taittajaksi valittiin ammatti-ihminen Susanna Mattheisen Susannan työhuoneelta. Aineistoa oli runsaasti. Rakentajissa ja myöhemminkin ruoktulla vierailleissa on ollut useita innokkaita kirjoittajia, ja Lapinkävijä-lehteen taltioidut kertomukset olivat säilyneet. Lehden aineisto vuosikymmenten varrella on arvokas historia-arkisto. Myös vieraskirjoissa huokui eletty elämä.

Kuvamateriaaliakin oli paljon. Sitä saatiin rakentajien albumeista ja yhdistyksen arkistoista. Kuvia myös lähetettiin ympäri Suomea, olihan tieto kirjaprojektista levinnyt laajalle Latu ja Polku-lehden välityksellä. Päätimme skannata kaiken aineiston googlen drive-pilvipalveluun. (Olikohan tuokaan oikein ilmaista?) Sinnehän ne iloisesti menivät ja siellä pysyivät. Meistä kukaan ei osannut käsittää drivessa olevaa aineistoa. Siinä ihmetellessä piti iso osa aineistosta lukea toiselta koneelta ja kirjoittaa tekstin muotoon toisella. Avun tarjosi lopulta Imatran työväenopisto, jonne Arja ja Tuula menivät opiskelemaan driven käyttöä. Sitten alkoi teks-

tin muokkauskin onnistua.

Seuraava ongelma tuli syksyllä 2016, kun kirjoittajan läppäri alkoi käyttäytyä täysin omapäisesti. Joka kerran tekstiä tallentaessa tuli mieleen, että saako sen vielä sieltä ulos. Olihan se toki tikulla ja toisellakin, mutta silti epävarmuus hiipi mieleen. Sitä mukaa kun paineet tekstin valmistumisesta lisääntyivät, alkoi läppärin käyttö häiriintyä yhä enemmän ja enemmän. Tammikuussa 2017 se sitten sammui kokonaan, ja Proitbun Jani totesi, että sökö mikä sökö.

Tekstejä käytiin läpi porukalla ja kuvia ja vieraskirjamerkintöjä vaihdeltiin. Ei se aina helppoa ollut. Väliillä tarvittiin hyvinkin tiukkaa väntöä, kun ryhmäläisten ajatukset eivät ottaneet kohdatakseen. Aina saimme kuitenkin ratkaisun aikaiseksi. Kirja on yhteinen tuotoksemme. Tarkistuksia ja korjauksia tehtiin uudelleen ja uudelleen, kunnes Erkki viimein sanoi, että jossain kohdassa pitää laittaa piste.

Lopulta uskalsimme laittaa pisteen ja jäimme odottamaan. Lopputulos palkitsi, yllätti itsemmekin.

Eeron mielestä kolme vuotta kirjaprojektia oli hyvää aikaa. Eero ja myös Elli Mäkynen toivat ryhmään aitoa Muorravaarakan henkeä ja tunnelmaa.

Erkki pitää kirjaa onnistuneena, kun ottaa huomioon, ettei ollut ammattilaisia tekemässä.

Raili kertoo, että kun hän vei tilatun kirjan ravintola Kuuhuun kirjaston tilaisuuden jälkeen, tuntui että kaikki oli annettu, olo oli tyhjä.

Hannasta oli huikaa tutustua rakentajaporukan retkiin ja rakentajiin. Pitkässä projektissa tarvittiin työryhmältä sinnikkyyttä. Talkootunteja käytettiin lukematon määrä.

Arja arvostaa sitä, että aineistoa etsiessä ryhmä sai mielenkiintoisen yleissilmäyksen Imatran Lapinkävijöiden historiaan.

Virve ihaili vanhoja kuvia ja totesi, että ei kirja syntynyt ilman synnytystuskia.

Kirjatyöryhmäläisten mietteitä kokosi Tuula Rahkonen

Työ on tehty ja juhlakahvit juotu. Pöydällä on valmis kirja aiempien albumi – ja paperipinojen asemasta. Kuvassa vas. Hanna Ollikainen, Virve Kinni, Arja Lifländer, Tuula Rahkonen, Raili Malinen, Erkki Ihanainen ja Eero Melto. Kuva: Hanna Ollikainen

MUORRAVAARAKKA-KIRJA MAAILMALLE 2017

Muorravaarakka-kirja valmistui juuri sopivasti Suomen satavuotisjuhluvuonna. Kirja kun on kunnianosoitus monelle hyvin suomalaiselle asialle, kuten sisulle, talokootyölle, retkeilylle ja erämaille.

Toukokuun toinen päivä oli jännittävä, kirjatyöryhmä oli vastaanottamassa 500 kirjan lähetystä kirjapaino Next Printiltä. Lie joku pidätellyt hengitystäänkin, kun kaivoimme ensimmäiset kirjat laatikoista ja pääsimme tarkastelemaan lähes kolmen vuoden työmme tulosta. Kauniina iltana, 4. toukokuuta vietettiin kirjan julkaisu-tilaisuutta Ollinmajalla. Vieraita oli kutsuttu niin kirjeillä kuin Uutisvuoksen seurapalstallakin. Elli Mäkynen, Maila Seppänen ja Eero Melto olivat paikalla kunnianvieraina, Erkki Ihanainen oli estynyt saapumasta. Tuula Rahkonen kertoi kirjan syntyhistoriasta, ja pian sen jälkeen alkoi kirjakauppa. Nimikirjoitusralli oli huima siihen tottumattomille, kun useimmat halusivat ruoktun rakentajien sekä kirjan tekijöiden nimikirjoitukset oman kirjansa alkulehdille. Tarjoiluna tilaisuudessa oli Muorravaarakan hengessä kahvia, lettuja ja rusinasoppaa. Vilkkaasta puheensorinasta päätellen majan täyttävä vierasjoukko viihtyi hyvin, ja kirja herätti keskustelua.

Mitä täältä laatikosta löytyykään! Tuula Rahkonen avasi ensimmäisen laatikon. Kuvaa: Arja Lifländer

*Ensimmäiset silmäykset työn tulokseen. Vas. Maija Melto-Munukka, Eero Melto, Virve Kinni ja Raili Malinen
Kuvaa: Arja Lifländer*

ESITTELYÄ JA MYYNTIÄ

Kirjaa on esitelty ja myyty monessa tapahtumassa kesän ja syksyn mittaan.

Viikon kuluttua julkaisusta jännitimme Imatran pääkirjastossa, tuleeko kirjaesittelyymme yhtään ainoaa kuulijaa. Kirjaston sähköisellä infotaululla oli pyörinyt mainos, jossa kirjamme oli hyvin esillä. Tulihan niitä kuulijoita, kuusikymmentä henkeä! Esittelyn jälkeen kirjakauppa kävi vilkkaana, ja jälleen nimikirjoitukset olivat kysytyjä.

Useat kirjastot ympäri Suomen ovat hankkineet Muorravaarakka – kirjan kokoelmiinsa.

Kymi – Vuoksen latualueen tapahtumissa ovat Arja ja Tuula pitäneet osallistujia ajan tasalla kirjan tilanteesta, ja kauppoja on siltäkin suunnalla syntynyt.

Raili ja Virve pitivät kesikesällä pari päivää kirjojen myyntipistettä Koskenpartaalla.

Syyskuussa Tuula ja Arja esittelivät kirjaa Kiilopäällä yli kuudenkymmenen hengen kuulijakunnalle. Kiilopään johtaja osti jo toisen kirjasatsin tunturikeskuksen myymälään.

Tuula on esitelty kirjan Rauhan Marttojen kirjallisuus-illassa.

Kirjapuoti oli pystyssä myös Jyväskylässä Suomen Ladun syystapahtumaviikonloppuna, ilmoittautumispöydän päässä. Myyjinä ja esittelijöinä olivat Tuula ja Arja. Kävihän se kauppa sielläkin.

Lapinkävijöiden omissa tilaisuuksissa on kirja ollut myynnissä ja tulee olemaan jatkossakin.

Kun Uutisvuoksen toimittaja mainitsi, että tämä on tietokirja, niin heräsi ajatus, että mehän osallistumme Tieto – Finlandia – kilpailuun. Ei se pelaa joka pelkää. Kuuden kärkeen emme sijoittuneet, mutta loppukilpailuun päässeet kirjat olivatkin kaikki ammattitoimittajien kirjoittamia.

Kirjoja on myyty jo lähes neljäsataa kappaletta, eikä uutta painosta ole ainakaan vielä suunnitteilla. Nyt on kiinnostuneilla henkilöillä jo kohtalaisen kiire hankkia tämä teos itselleen joululukemiseksi tai vaikka ystävälle lahjaksi. Lähellä asuvien ostajien kanssa ehdimme vielä jouluksi kaupat tehdä.

Teksti: Arja Lifländer

*Tarkkaavaisia kuulijoita julkaisu-tilaisuudessa
Kuvaa: Ritva Pesonen*

Ruoktun rakentajat Elli Mäkynen, Eero Melto ja Maila Seppänen. Pöydällä on kirjan ohella ruoktu – aiheinen kahvikuppi, jollaiset Raili Malinen maalasi kaikille työryhmäläisille.

Kuva: Ritva Pesonen

PALAUTETTA KIRJAN LUKIJOILTA JA NÄIN KANSA VASTASI

Kirjallisen tuotteen laatua ja menestystä mitataan kirjojen myynnillä sekä ammattiarvioijien lausunnoilla. Meidän tapauksessa markkinointi on ollut pientä, mutta lausuntoja kirjan laadukkuudesta sen sijaan alkoi tulla tekijöille kirjan julkaisun jälkeen. Viesteistä saattoi päätellä lukijoiden olleen todellisia asiantuntijoita tunturi-vaelluksen alalta. Tässä teille valittuja paloja:

Luin yöllä koko kirjan kannesta kanteen. Mahtavan työn ootte tehneet. Outi Sjöholm, Luxemburg

Luin lähes ”siltä istumalta” ja elin tapahtumissa mukana kartan kanssa. En voi muuta kuin ihmetellä ja ihailla imatralaisten suoritusta. Kirsti Immonen, Lappeenranta

Lukiessa kirjaa olen palannut muistoissani moniin retkiin ja erävaelluksiin Saariselän maisemissa. Huomasin että kirjaanne oli päässyt mukaan myös tekemäni piirros Sudenpesästä. Kiitos hienosta kirjasta, historian tallenteesta jälkipolville! Pentti Luostarinen, kokenut vaeltaja Suinulasta

Olen tänään ahminut kirjaanne läpi ja nauttinut täysin siemauksin. Kun päästin loppuvaiheisiin kirjan sivuilla, alkoivat kyöneleet aivan kutsumatta tulvia. Se on niin hyvin tehty kirja, sujuvaa tekstiä ja uskottomia elämäntarinoita. Helena Kempas

Kiitos kirjasta! Ahmin sen tuoreeltaan läpi jo kertaalleen. Hyvää tekstiä, upeita vanhoja kuvia sekä mukavia valintoja runoista sekä muista ”kämpäkirjamerkinnoista.” Heikki Yrjänäinen

Olipa upea kirja, kiitos! Iso positiivinen yllätys tulee siitä, että kirja on paljon muutakin kuin pelkkää rakentamisen historiaa. En muista että olisin lukenut mitään vastaavaa ja yhtä mielenkiintoista. Teoksesta käy selville se, miten valtava urakka koko rakennusprojekti on ollut. Opuksesta tulisi mainio oppikirja lapinkävijöiden peruskouluun. Kirjan toimituskunnalle suuri kiitos valtavasta työstä ja hienosti valitusta aineistosta. Heikki Yli-Aho, Vaasa

Eipä sentään pelkkää ylistystä, löytyi virheitäkin.

Sain tänään eteeni imatralaisten toimittaman upean kirjan. Kiitos toimituskunnalle ja kaikille muille, jotka olette olleet asiassa mukana. Kirja on mielestäni hienosti toimitettu. Se ei ollut liian fiini, vaikka olikin kauniisti taitettu ja taitavasti kirjoitettu. Kirjasta tuli valoisa ja lämmin mieli, ja siinä oli valtavasti tietoa. Ainoastaan yksi tarkennus: Kammi ei ole ollut suljettuna niin pitkään 1970-luvulta alkaen. Itse olin siellä 19-vuotiaana 17.4.1977 ja ainakin silloin ovi oli auki. Lämmin kiitos, sekä kammista että kirjasta – hyvää menestystä myös yhdistyksellenne. Toivon myös että arvostavat terveiset tavoittavat vielä joukossanne olevat rakentajat. Visa Huuskonen

Varsinaista asiantuntijuutta korkeammalla tasolla edustaa kirjailija, tunturiharakka Eeva Kilpi, jota haastatteli Erkki Ihanainen:

”Keskustelin tänään hyvän aikaa Eeva Kilven kanssa. Hän suitsutti kirjan monipuolista sisältöä ja visuaalista ulkoosua. Pyysi onnittelemaan kaikkia kirjan tekoon osallistuneita ja kiittämään siitä että sai olla talkoissa mukana novellillaan. Herkkävaistoinen kirjailija kertoi itkeneensä hyvän tovin kirjaa selaillessaan, tekstit ja kuvat toivat mieleen niin ihania muistoja.”

Erkki kertoo, kuinka hän oli antanut kirjan hammaslääkärilleen. Tämän oma muistelu oli päätyneen kirjan sivulle. Lääkäri sanoi esittäessään hoitolaskun Ekille, että tämä lasku on sitten kuitattu tuolla kirjalla. Taisipa siinä tulla kirjalle nyt noteerattu hinta, jota ei hevin ylitetä, jos sitten milloinkaan!

Aivan ensimmäisten joukossa ehti Yrjö Teeriaho, suunnistaja, eräkirjailija ja kustantaja lähettämään kirja-arvion:

Kun Saariselän vaeltajat muistelevat menneitä vaelluksiaan, ei juuri voi välttää ettei juttu sivuasi Muorravaarakkaa ja sen myötä Imatran Lapinkävijöitä. Vuonna 1953 he aloittivat uskomattoman urakan, Muorravaarakan autiotuvan rakentamisen. Vuonna 1956 he aloittivat kartanteon – kartan, joka kattoi koko Saariselän vaellusalueen. Syntyi ensimmäinen kunnollinen ulkoilukartta. Samalla he kymmenien vuosien ajan pitivät kunnossa Saariselän viihtyisintä ruoktuansa, jonne on Imatralta tuhannen kilometriä.

Näiden voimanponnistusten jälkeen ei ole suuren ihmettelyn aihe, että tänä vuonna heiltä ilmestyi otsikon mukainen kirja, joka kertoo ponnistelujen vaiheet kuudenkymmenen vuoden ajalta. Sanoisin sen kuuluvan vaelluskirjojen eturiviin ja vuosien myötä muuttuvan klassikoksi. Imatralaiset sanovat sen tehdyn amatöörivoimin. Niin he sanoivat kammin ja kartankin tehdyn. Laatumyötä kaikki.

Kirja etenee vuosi vuodelta ja retki retkeltä yksityiskoh-tia myöten hyvien valokuvien elävöittämänä. Karttoja-kin on (kiitos Ykin) vanhemmista nuorimpiin. Lukiessani kostui välillä silmät, välillä hörähti nauru... Nostan esiin kaksi vaikuttajaa jotka ovat olleet kaikissa vaiheissa mukana: ELLI MÄKYNEN – kirves kädessä ja saha kainalossa syntynyt kartanteonkin taitava sekä yhteishengen luoja ja asioitten eteenpäin viejä, puheenjohtaja OLLI PESO-NEN.

Esiin nousee erityisesti Korvasen kylästä Sulo- ja Voitto Alakorvan apu. Hauska on Sulon kirje Neiti Elli Mäkysele. Kirjan ”suolaksi” voi nimetä myös monet ruokun kävijöiden eloisat vieraskirjan merkinnät.

Varsinaisia kirja-arvosteluja on lisäksi julkaistu Tunturilatun ry:n jäsenlehdessä, johon arvion kirjoitti Joutenkulkija jostakin. Hänen mukaansa kirja on erinomainen luettavaksi lapinkävijälle, joka haluaa eläytyä autiotuvan rakentamiseen syvällä erämaassa. Kirjan luettuaan osaa arvostaa sitä valtavaa innostusta ja talkootyötä, joiden ansiosta Saariselän vaeltajilla on vuosikymmenien ajan ollut käytössään tunnelmallinen autiotupa.

Latu ja Polku-lehdessä Jouni Laaksonen kirjoittaa, että sekä teksti että vanhat valokuvat antavat lisävalaistusta tuon aikakauden retkeilyvarusteisiin, muuniin ja ylipäänsä Saariselän eräretkeilykulttuuriin. Kirjassa vi- lahtelee ruoktun vaiheilla myös kiinnostavia persoonia, kuten Immo Sorjonen, Meänteis, Aaro Raappana, Kuller- vo Kempainen ja Urho Kekkonen.

Matti Rekola kirjoittaa Helsingin Lapinkävijöiden julkai- sussa :

-- Kirja on kuitenkin muutakin kuin historiikki, se on myös katsaus Suomen eräretkeilyn kehittymiseen. Lisä- nä on erinomainen kuvitus, joka kertoo retkeilyn muu- toksista sodan jälkeisessä Suomessa. Kunnioitus nousee näiden kertomusten myötä sinnikkydestä ja työstä ret- keilyn kehittämiseksi maassamme.

On vaikeaa ymmärtää ilman tätä kirjaa, mitä ponniste- luja on tarvittu, jotta on saatu nykyisen kaltainen pal- veluvarustus retkeilijöitä varten eri puolille Lappia. On myös vaikea kuvitella, miten viisikymmen-luvun alussa on saatu organisoitua rakentamisen projekti Saariselän syrjäkulmille. Kirja käsittelee rakentamisen suunnitte- lua ja varsinaista rakentamista kiinnostavasti. Kirja ei kuitenkaan rajoitu vain tähän, vaan perehdyttää luki- jan monipuolisesti niihin vaikeuksiin, joita retkeilijöillä on ollut aikana, jolloin matkanteko retkikohteeseen on ollut aivan erimuotoista kuin nykypäivänä. -- Pienenä helmenä esimerkiksi URHO KEKKOSEN vierailu ruoktun vieraana. Eli kirja kuuluu omien Lapinkirjjeni helmiin.

Anja Heiskari, Voitto Alakorvan tytär, antoi palautetta tekstiviestillä:

Mahottoman iso kiitos, tämä on huikea teos, valtavan iso merkitys tälle paikalle, koko alueelle, menneelle elä- mälle sekä tuleville kulkijoille!

Ja lopuksi Seppo Väyrysen kiitokset:

Kiitos hienosta kirjasta kirjan toimituskunnalle!

Luin sen yhtä soittoa juhannusaattona, kerran söin ja kahdet kahvit nautin, lämmitin savusaunan ja kylvin tekemälläni vastalla. Usein olen kohteessa käynyt.....

Kirjassa mukavia kertomuksia ja kämppäkirjamerkin- nät toivat lihaa luitten ympärille. Hyvää kesää teille sinne Imatralle.

Yhteenvedon palautteista kokosi Eero Melto

MUORRAVAARAKAN MATTO

Mäkysen Ellin kertomaa 4.8.2017:

”Imatralainen Elma Holm oli vaellusretkellä Saariselällä. Märkänä ja kylmissään hän osui Muorravaarakan ruoktulle ja sai sen suojassa ja lämmössä kuivatella vaatteitaan ja levätä. Tästä kiitollisena hän kutoi sen kauniin räsymaton, joka vieläkin ilahduttaa kulkijaa ja tekee ruoktusta kodin. Todennäköisesti hän oli pyytänyt puiston miehiä viemään maton määränpäähän.”
Maton likaisuus on ollut usein puheena aiheena, mutta nyt asia on korjattu.

Muistiin kirjoittanut Virve Kinni

MATONPESUVAELLUS

Viime talven mittaan alkoi olla Erkki - isän (Muorravaarakan ruoktun rakentaja) kanssa juttua siitä, minkälaisessa kunnossa ruoktun matto mahtaa olla. Onhan tuo ruoktu tunnettu siitä, että on ainoa tupa koko UKK-puistossa, jossa on matto. Kukahan senkin on sinne aikanaan raahannut?

Päädettiin sitten siihen, että asia on syytä tarkistaa, olihan edellisestä vierailusta ruoktulla vierähtänyt jo kolme kokonaista kesää. Isä - Erkki ei uskaltanut, vaikka mieli varmasti tekikin reissuun lähteä, mutta onneksi sain houkuteltua kaveriksi vanhan vaeltajaystäväni Salmelan Petterin.

Eipä sitten kun tuumasta toimeen, heinäkuun viimeisenä sunnuntaina hypäsimme Rovaniemen iltajunaan. Normaalin vaellusvarusteiden lisäksi oli rinkkaan pakattu mäntysuopapaketti, juuriharja ja vielä Imatran Lapinkävijöiden ansiokkaasti tuottama, ruoktun rakentamisesta ja historiasta kertova ”Koti Kairassa” - kirja, jonka olin luvannut ruoktuun toimittaa, sinne vaeltajien iloksi ja iltalukemiseksi. Tuohon kirjaan kannattaa muuten jokaisen asiasta vähänkin kiinnostuneen tutustua. Siihen on taltioitu mielenkiintoisella tavalla vaeltamisen historiaa, ja koko rakentamistarina on niin vaikuttava, että tällainen nykyajan gore tex - retkimuonavaeltaja ei voi kun nostaa lippalakkia ja todeta, että kyllä olivat kovia kavereita, jotka aikanaan tuon projektin toteuttivat

Lauantaiaamuna jatkoimme linja-autolla matkaa kohti pohjoista. Olimme sopineet RM - Poroerän yrittäjän Raimo Mattilan kanssa, että hän tulee meitä vastaan Kiveliö Kalalle ja siellähän Raimo meitä jo odottelikin, kun linja-auto sinne asti kerkesi.

Matka jatkui Raimon kyydissä Lokan kylään, jossa nautimme maittavan porokeittolounaan. Olimme Raimolta tilanneet kyydin Lokan tekoaltaan yli Luurojokea ylös niin pitkälle kun pääsee. Tuohan aina riippuu kulloisestakin veden korkeudesta.

Ennen venematkalle lähtöä kävimme vielä pyörähtämässä legendaarisen Moskun talon pihapiirissä. Tuosta talosta ja sen pihapiirin tapahtumista riittää Lapissa legendoja.

Venematka Luurojokea ylös on jo sinällään kokemus, jota voi kyllä suosittelaa. Matkalla pysähdyimme jaloittelemaan Uulalan talolle, jonka synkstä partisaanihistoriasta Raimo ansiokkaasti kertoi.

Pääsimme jokea pitkin Karapuljun pitkoksille. Siitä oli sitten mukava noin 10 km iltakävely Luurojärvelle. Heti rantauduttuamme laitoimme merkille, että itikkaa oli

ilmassa aivan järkyttävän paljon. Ei auttanut kun vetää hyttysverkot päähän, tuntui että etelän miehen hyttyskarkotteet toimivat lähinnä houkuttimena. Onneksi iltaa kohden viileni sen verran, että suurin osa hyttysistä katosi.

Luirolla oli täysi miehitys, näimme sellaisenkin ihmeen, että saksalainen pariskunta oli pystyttänyt telttansa autiotuvan sisälle, nähtävästi hyttysten pelosta. Emme sitä suuremmin jääneet kummastelemaan, söimme ill-tasen, laitoimme teltan vähän syrjemmälle pystyyyn ja nukahdimme sateen ropinaan. Sadetta jatkuikin sitten koko yön, mutta aamuksi onneksi selkeni.

Aamupuuron jälkeen tähyilimme Sokostille päin, mutta pilvet roikkuivat niin alhaalla, ettemme viitsineet lähteä täysillä rinkoilla sitä ylittelemään. Otimme helpomman reitin ja lähdimme kävelemään Pälkkimäojoa seurailleen kohti Muorravaarakkaa. Pälkkimäojoan laavulla lounastettiin ja pideltiin muutama tunti sadetta. Sateen loputtua lähdimme kipuamaan kohti Lumipäätä. Tunturissa olikin mukava kulkea, taivas selkeni ja itikat jäivät puron varteen. Lumipäältä pudottelimme Lumikurun reunaan pitkin kohti Muorravaarakkajokea. Lumikurussa oli lunta metritolkulla, emme sinne lähteneet laskeutumaan, vaan tulimme reunaan pitkin alas.

Metsän reunaan saapuessa saimme taas seuraksemme miljoonia itikoita, hyttysverkolle oli käyttöä. Viimeinen kolme kilometriä Muorravaarakkaan tuntui todella pitkältä, mutta viimein pääsimme kuitenkin perille. Tulihan siinä päivämätkaa ihan riittävästi.

Muorravarakassa oli sitten rauhallisempaa, ruoktu oli tosin varattu ja sen lisäksi siellä oli muutama telttailija. Väsyneinä söimme iltapalan ja painuimme autiotupaan nukkumaan. Se osoittautui virheeksi, yö meni itikoita tappaessa. Olisi pitänyt laittaa teltta.

Aamulla heräsimme yllättäen auringonpaisteeseen. Eli loistava matonpesupäivä. Ensin tarkistimme maton kunnan ja sen olosuhteisiin nähden hyväksi havaitsimme. Likainen se kyllä oli. Ensimmäinen homma oli saada vesi imeytymään mattoon, sekin vaati jo aikamoisen esiharjauksen. Mutta meillähän oli koko päivä varattuna tähän hommaan. Runsaalla mäntysuovan käytöllä ja kovalla harjauksella matto alkoi puhdistua. Ja puhdas siitä tulikin. Urakka oli ohjattu puoliltapäivän, ja loppupäivän kahvitelimme ja kuivatelimme mattoa auringonpaisteessa. Illalla tapoimme itikat ja köllähdimme kammin patjoille nukkumaan. Kammi todettiin itikanpitäväksi, siitä rakentajille ja korjaajille suuri kiitos. Muutenkin kammi on ikäsekseen kelpo kunnossa. Säili oli, kun kävimme matkalla katsastamassa Raappanan kammia, joka on päästetty pahasti rapistumaan. Toivottavasti

kammi jatkossakin tarjoaa suojaa ja lepopaikan kairassa kulkeville.

Aamulla taivas oli taas vetäytynyt pilveen ja pikkaisen sataa tihuttikin. Siivosimme kammin pieteetillä ja ripustimme melkein kuivan maton vielä hetkeksi orsille riippumaan. Siitä sitten alkoi paluumatka, lähdimme kipuamaan kohti Pirunporttia. Itkoista ei ollut haittaa, siitä pitivät kylmä tuuli ja tihkusade huolen. Ylemmäksi tultaessa keli meni aika hurjaksi noin elokuun alun keliksi. Pirunportissa sade muuttui rännäksi, ja sitä satoi vielä vaakasuoraan. Näkyvyyttä oli ehkä 10 metriä jos sitäkään. Jätimme näin ollen suunnitellun Paratiisikurun väliin ja suunnistimme suoraan kohti Sarviojaa. Vaaka-suoraan satanut räntä tietenkin meni viitan liepeistä lahkeisiin ja siitä sukan kautta kasteli kengät. Taas kiroimme kun ei tullut gore tex - säärystimiä mukaan, ensi kerralla sellaiset varmasti vielä varustukseen lisään.

Sade loppui aikanaan, ilma viileni juuri sopivasti jotta itkoita ei enää suuressa määrin ollut. Sarviojalla lounastimme ja kuivattelimme muutaman tunnin varusteita. Vielä jatkoimme Sotavaaranojan tulipaikalle, jonne laitoimme leirin pystyyn. Leiripaikka on kyllä hieno, hyvin siinä nukutti vesiputouksen kohinaa kuunnellessa.

Aamulla leiri kasaan, maittava aamiainen ja matka jatkui kohti Kiilopäätä. Vaellussää oli mitä parhain, sopivan viileätä ja keli kuiva. Maasto oli tosin Suomujoen varressa sangen kosteata, Lappikin oli saanut osansa viime kesän sateista. Jotkut suon ylitykset olivat aika haastavia ja mätkähtihän allekirjoittanut kertaalleen mahalleen suolla, kun jalka tarrasi johonkin juurakkoon. Vahingot olivat onneksi lähinnä henkisiä. Sen verran kuitenkin joutui kättä paikkaamaan, että sai taas muistutuksen siitä, ettei asiallisen ensiapupakkauksen mukana kantaminen ole ollenkaan turhaa. Lankojärvellä lounastimme ja kuivattelimme suolla kastuneita vehkeitä. Tauon jälkeen talsimme vielä iltäkävelynä Rautulammelle, jossa laitoimme teltan lammen rantaan, söimme runsaan iltapalan, kun ei tarvinnut enää säästellä varamuonia

Itkoita oli riittävästi, mutta onneksi niihin oli varauduttu.

ja nukuimme kunnan yöunet. Aamusta sitten kohti Kiilopäätä hyvässä kelissä. Menimme kurua Luulammelle asti, josta on rakennettu hieno kävelybaana Kiilopäälle. Emme tosin tuota baanaa käyttäneet, vaan menimme vielä Kiilopään huipun yli. Kävimme siellä vielä viimeiset tunturimaisemat tältä reissulta ihailmassa. Kiilopäälle saavuimme hyvissä ajoin alkuiltapäivästä. Rinkan punnitus näytti lähdössä 23 kg ja maalissa 17 kg. Suihku ja se mitä rinkaista puhtaita vaatteita löytyi päälle ja perinteinen lohikeittolounas Kiilopään retkeilykeskuksessa, kyllä taas maistuikin retkimuonan jälkeen. Saimme vielä saman tein hankittua kyydin Rovaniemelle, josta hyppäsimme iltajunaan ja kolkuttelimme takaisin kotikaupunkiin.

Hieno, kokemusrikas reissu saatiin tehtyä, matto tuli pestyä ja mieli jo miettii seuraavia reissuja. Ja kait se mattokin on vielä käytävä pesemässä.

Teksti ja kuvat: Jari Ihanainen

Perinteinen ruokapöytä toimi myös matonpesussa.

Loppupäivä meni mattoa kuivatella ja kahvitella.

Muorravaarakka-kirja on valmis!

***Sen kunniaksi Imatran Lapinkävijät järjestää
Ruoktu 65 vuotta-juhlavaelluksen 25.8.-1.9.2018***

- yhteiskyyti bussilla tai pikkubussilla
- venekuljetus Vuotsosta Karapuljuun
 - vaellus rakentajien jalanjäljissä
- tapaaminen Muorravaarakassa eri reittejä tulevien kanssa 28.-29.8.
 - ruoktu varattu 28.-30.8.
 - vaelluksen jälkeinen yö Kiilopäällä
- tarpeen mukaan suunnitellaan myös muita vaellusreittejä
- sitovat ilmoittautumiset 15.5.2018 mennessä

Samalla viikolla voi viettää Kiilopäällä lomaviikon mökkimajoituksessa.
Bussiin otetaan mukaan myös omatoimiretkelijöitä.

Matkaa suunnittelevat
Turo Mustakallio, Tuula Rahkonen ja Nanna Hintsanen

***Tervetuloa kuulemaan lisää Asevelitalolle
os. Koskikatu 2, maanantaina 15.1. klo 18.***

MUUMIT OPETTAVAT LAPSILLE RETKEILYTAITOJA

Muumiretkeläiset rannalla

Vuonna 2015 Imatran Lapinkävijät alkoi järjestää Muumien retkeilykoulua perheille. Toiminta on seuraavina vuosina ollut suosittua. Vuonna 2017 retkeilykoulussa oli ryhmä 0-6-vuotiaiden lasten perheille. Osa lapsista on halunnut käydä retkeilykoulun jo kaksi kertaa. Ensi vuonna täytyykin miettiä, joko on aika koota oma ryhmä isommille lapsille.

Tämän vuoden retkeilykoulussa oli kaksi kokoontumista keväällä ja kaksi syksyllä. Jo aiempina vuosina hyviksi retkipaikoiksi oli todettu Lapinkävijöiden kanoottivajojen luona oleva lampi ja lammen rannan laavu, Lammassaari ja Ollinmaja.

Terveisinä tämän vuoden retkeilykoulusta kerron Muumien tärkeimmät opit lapsille. Samat opit pätevät myös aikuisille.

Muumimamma:

Pakkaa mukaan vain tarpeellisia tavaroita. Jos otat liikaa, et jaksaa niitä kantaa. Meidän retkillä lasten tärkeimpiä retkeilyvälineitä olivat eväät, varavaatteet ja istuinalusta. Jos väsyttää, kannattaa pyytää aikuista kantamaan reppua. Reppu kannattaa laittaa kiinni hyvin, ettei käy niin kuin Muumimammalle, jonka kaikki kupit ja kattilat sekä porkkanat ja perunat tippuivat ja katosivat metsään. Onneksi lapset löysivät ne kaikki, ja retki sai jatkaa.

Nipsu:

Retkelle pitää aina ottaa juomista ja eväitä mukaan, ettei väsy iske kesken matkan. Jos tahtoo retkellä lämmintä ruokaa, sen voi keittää retkeittimellä tai paistaa nuotiolla. Eväitä kannattaa ottaa tarpeeksi. Retkelle saa ottaa herkkuja, mutta myös jotakin muuta syömistä.

Pikku Myy:

Luonnosta löytyy vaikka mitä kivaa, josta voi askarrella retkemuiston.

Muumipeikko:

Kaveria pitää aina auttaa retkellä. Kaveri voi tarvita apua vaikka kaatuneen puun ylittämiseen. Ketään ei saa jättää metsään yksin.

Tuu Tikki:

Retkellä ei saa lähteä yksin seikkailemaan. Voi eksyä, ja tulee todella kylmä ja kurja mieli. Näin kävi Pikku Myylle. Onneksi innokkaat retkeilykoululaiset löysivät Myyn ja hänet saatiin lämpimäksi yhdessä mietityillä vinkeillä. Jos retkellä tulee kylmä, voi hyppiä, halata kaveria, kääriytyä ensiapupakkauksen pelastuslakanaan tai lämmittellä nuotion ääressä. Aina pitää pysyä aikuisen lähellä. Jos eksyy, pitää huutaa "täällä olen". Retken loppuksi harjoittelimme asiaa niin, että lapset menivät puiden taakse piiloon ja aikuiset etsivät. Kaikki lapset löytyivät.

Muumipappa:

Jos aikoo nukkua retkellä yön, kannattaa mukaan ottaa teltta. Teltan voi pystyttää yhdessä kavereiden kanssa. Kun tehdään tulet, ne pitää sammuttaa hyvin. Tätä retkeilykoululaiset pääsivät Lammassaaren rannalla testaamaan. He keräsivät puut metsästä ja maasta. Muista että kasvavia puita ei saa katkoa nuotiota varten. Muista ottaa mukaan myös tulitikut. Meille meinasi käydä huonosti, kun allekirjoittanut retkeilykoulun ohjaaja unohti tulitikut autoon. Ohjelmaan ei kuulunut tulen sytyttäminen ilman tulitikkuja. Onneksi laavulla ollut aikuisretkeilijä auttoi meitä ja antoi meille tulitikut. Jollakin oli myös sytkäri mukana, mikä auttoi kovasti.

Teltan pystytystä opetellaan

Hemuli:

Kannattaa opetella tunnistamaan erilaisia kasveja. Luonnosta löytyy paljon tutkittavaa. Suurennuslasi on hyvä apuväline. Marjoja on hyvä tuntea. Osaa marjoista voi syödä, osa on myrkyllisiä. Ollinmajan pihalta löytyy myrkyllisiä oravanmarjoja ja herkullisia mustikoita ja puolukoita. Kysy aina aikuisilta ennen kuin syöt mitään luonnosta löytävää.

Nuuskamuikkunen:

Luonnossa on erilaista liikkua kuin tasaisella tiellä. Menemällä metsään luonnossa liikkumisen taidot kehittyvät. Polkua on mukava kulkea, mutta vielä kivempaa on kiivetä kiville ja hyppiä sammaleella.

Kaikki muumilaakson asukkaat muistuttavat: Aina kannattaa lähteä retkelle, koska retkellä on mukavaa!

Teksti: Maija Pakarinen

Jutun kuvat: Terhi Niiranen

Maijan ja Terhin lisäksi retkeilykoulun ohjaajina toimivat Titta Tonder ja Tuula Kotola.

Teltan pystytys tehty

PYÖRÄILIJÄT SATEESSA JA JOSKUS JOPA PAISTEESSA

Sateessa ja joskus jopa paisteessa

Pyöräilyn suosion jatkuva kasvu ei oikein satanut kesän iltapyöräilyjen laariin. Kulunut kesä ei ollut suosiollinen tähän harrastukseen, kuten ei myöskään muihin ulkona toteutettaviin touhuihin. Kylmä alkukesä ja poudan ja sateen nopea vaihtelu loivat pyöräretkille oman lottonsa: ajetaanko sateessa, kylmässä, vai helliikö aurinko.

Yleisesti voidaan todeta, että iltapyöräilyihin osallistui tietty uskollinen harrastajajoukko. Useimmiten reitille suuntasi reilusti toistakymmentä pyöräilijää. Toki kesään mahtui myös pohjanoteeraus – vain neljän osallistujan iltapyöräily. Tämä tietysti kylmässä ja sateessa!

Pyöräilytoimikunta oli mukavasti esillä Imatra-päivässä elokuun lopussa Imatrankoskella. Toimikunta rakensi junioreille tempuradan. Lukijat varmaan muistavat kyseisen päivän sään. Se ei houkutellut tempuilloitakaan kuin yhden käden sormien verran. Tempuradan paikka, Inkerin aukion suihkulähteen ympäristö, oli erittäin hyvä. Jospa ensi syksynä voitaisiin aktiviteetti uusia paremmin osallistujajoukoin.

Kesän pyöräilyt paketoidaan syyskuun lopussa. Iltapyöräilyihin osallistuneet pyöräilijät kuitenkin taas yllättivät ideoimalla oman Suomi 100 - tapahtuman. Juhlavuoden merkeissä ajettiin sadan kilometrin pyöräretki syyskuun 16. päivänä. Suomen liput pyörissä ja Suomi 100 - hengessä poljettiin Imatralta Joutsenon kautta Nuijamaalle ja Lappeenrannan kautta takaisin Imatralle. Tapahtuman noteerasi myös paikallislehti tekemällä etukäteisjutun tempauksesta.

Teksti: Reijo Siitonen

Satavuotiasta Suomea juhlistettiin elokuussa polkaisemalla 101 kilometrin lenkki: Imatra, Ahola, Joutsenon kirkonmäki, Muukko, Saimaan kanava, Nuijamaa, Konnunsuo, Joutseno, Imatra.

Pyöräilijät vasemmalta: Antero Martikainen, Kari Myyryläinen, Reijo Siitonen, Anna-Maija Siitonen, Maija-Liisa Pitkänen, Liisa Martikainen, Pertti Veranto, Jyrki Miikki ja Liisa Miikki. Kuvaaja: satunnainen paikallaolija

TEMPPUILUA TIHKUSATEESSA

Imatran kaupungin organisoiman Imatra-päivän ohjelma on vuosi vuoden jälkeen rakentunut pääosin imatralaisten yhdistysten voimin. Näin ollen osallistamalla päivän rientoihin, on voinut kokea todellista imatralaista osaamista. Myös meidän oma yhdistys, Imatran Lapinkävijät, on ollut mukana Imatra-päivän toteutuksessa milloin näkyvämmiin milloin hieman vaatimattomammiin

Pyöräilytoimikunta on osallistunut parina viime vuotena päivän ohjelmatarjontaan rakentamalla erityisesti lapsille suunnatun aktiviteetin – pyörätempuradan. Tämän vuoden rata rakennettiin Inkerinaukiolle, joka osoittautuikin erittäin hyväksi tempuulupaikaksi.

Tempurata rakennettiin suurin odotuksin, mutta kehno sää osaltaan aiheutti sen, että rataa kiersi vain muutama tempuulija. Tosin heistä jotkut ajoivat rataa ympäri kymmeniä kertoja. Keinut, hyppyrit, laudalla ajo ja mutkatie olivat kuitenkin sen verran haasteellisia, että tarkkana sai olla.

Vaativammasta ajajien määrästä huolimatta tapahtumasta jäi hyvä mieli. Tarjottiinhan niille muutamalle lapselle uusia haasteita pyöränsä käsittelyyn. Hyväksi koettua aktiviteettia kannattaa edelleen jatkaa ja rata rannettaneen myös ensi kesänä ehkä vielä vähän monipuolisemmaksi ja vaativammaksi.

Reijo Siitonen

TAVATAAN OLLINMAJALLA

Vuosi sitten lunta tuprutti taivaan täydeltä, ja kieli pitkällä odotettiin aikaista hiihtokauden alkamista. Toisilla se alkoi Ukoskan laduilla ja olipa jotkut yksinäiset suksenjäljet Ollinmajan pihassakin. Se uskomaton lumimäärä, jonka piti sulaa pois vasta keväällä, suli ennen joulua, ja taas odoteltiin. Latukirkkokin vietettiin kesäkelissä.

Hiihtokauden avaus Ollinmajalla oli lauantaina 4.2. ja sen jälkeenkin maja oli auki kolmena viikonloppuna, ennenkuin 24.2. aloitettiin jatkuva aukiolo. Tuolloin sivakoitiin Erähihtoa 60-vuotisjuhlan tunnelmissa. Ollinmajahiidot, Majahiidot, laskiaiset ja kuutamoilat vietettiin pienellä aikavälillä, että lumi ei vain ennätäisi sulaa pois. Maaliskuun 16. päivänä oli viimeinen hiihtopäivä ja vielä lauantaina 18.3. vietettiin latualueen ulkoilupäivää lumikenkäillen ja geokätköjä etsien. Kaikenkaikkiaan majalla kävi hiihtokauden aikana nafti 3000 hiihtäjää.

Hiihtokortteja palautettiin vain viisi kappaletta. Ollinmajatoimikunta onkin päättänyt lopettaa hiihtokorttiarvonnot. Ollinmajahiito ja Majahiito toteutetaan myös ensi vuonna.

On Ollinmajalla tapahtumia silti riittänyt. Joulukuussa oli toimikuntien yhteinen joulupolku tapahtuma, jossa tunnelmallista metsäpolkua kierteli ja joulupuuroa pöpsä 100 henkilöä. Kevään kohokohta oli Muorravaa-

*"Kattilat täynnä puuroa.." Ritva Pio keittopuuhissa
Kuva: Arja Lifländer*

rakka-kirjan julkistamistilaisuus 4.5. Toimintasuunnitelman mukainen Suomen Luonnonpäivä siirrettiin kanoottivajalle ja Ollinmajan olympialaiset pidettiin elokuun 22. päivänä. Elokuun viimeisenä päivänä maja täyttyi ääriään myöten retkeilyillassa, jossa Retki-lehden toimittaja Marika Varpenius kertoi omia retkikemuksiaan.

Kesäkuussa majalla ahkeroi maalausporukka vetämällä kaikkien rakennuksien pintaan uuden värin ja loka-kuussa ahkeroinnin kohteena oli majan vuosihuolto.

Maja on kaikin puolin kunnossa odottamassa reipasta hiihtotalvea.

Uuttakin on luvassa. Muutama vuosi sitten alkanut kotilaavun suunnitelma alkaa toteutua, kun Säästöpankkisäätiö myönsi sille ja uudelle ulkorakennukselle 7500 euron avustuksen. Avustus edellyttää, että itse osallistumme samalla summalla. Tässä tuli avuksi veteraanimme Pentti Pälve, joka osoitti testamentillaan Lapinkävijöille noin 5500 euroa. Alustavasti on suunniteltu, että uusi kota nimetään Pentin kodaksi. Kari Välimäki on lahjoittanut kotaa varten sievoisen kasan keloja. Kun vielä kerrotaan, että rakennusmiehiäkin on lupautunut mukaan talkoisiin, niin eipä muuta voi, kun pistää talkoosopan tulille.

Kaupungin laduntekijät ovat jo raivanneet latu-uria. Alkakaapa nyt sekä vanhat että uudet talkoolaiset suunnitella kalentereistanne, milloin voisitte tulla majalle mehun myyntiin. Talkoolaisia tarvitaan. Olisi mukavaa, vaikka kaikkina päivinä olisi kaksi henkilöä paikalla. Työstä tulee hyvä mieli, koska majalla vieraillee pelkästään positiivisia ihmisiä. Ilmoittautua voi vaikka heti Tuula Rahkoselle puh. 0400997055. Talkoolaisten opastusilta pidetään tammikuussa.

**Tavataan Ollinmajalla!
Tuula Rahkonen**

*Joulupolulla kynttilät tuikkivat pimeässä metsässä
Kuva: Arja Lifländer*

*Ollinmajan olympialaisissa hiihdetään kesälläkin
Kuva: Maija Pakarinen*

OLLINMAJAN TAPAHTUMIA

Suomi 100 vuotta, Maailman suurin hiihtokoulu 4. 2.-17 Päivän aikana kävi majalla noin 70 henkilöä. Suurin osa oli lapsiperheitä liukureineen. Lumen puutteen takia paikalle hiihteli vain muutama henkilö. Eeron majan suuntaan oli läheisellä pellolla ihan kelpo latu, noin 2 km. Liukumäet ja ulkotulet, sekä maja antimineen olivat ahkerassa käytössä. Paikallislehti Uutisvuoksessa oli myös mainio juttu tapahtumasta. Tästä olikin iltpäivällä mukava jatkaa lasten Muumien hiihtokoululla.

Muumien hiihtokoulu Ollinmajalla Liekö lumenpuute vähentänyt myös hiihtokoulun osallistujien määrää. Hiihdon ja mäenlaskun saloja tuli opiskelemaan tällä kertaa vain seitsemän lasta. Sää suosi neljää noin kahden tunnin pituista kokoontumista. Kati Kauppinen - Miikin johdolla lapset saivat tutustua ja kokeilla eri hiihtomuotoja. Välillä oli mukavia talvisia leikkihetkiä ja mäenlaskua ilman sauvoja. Päivän päätteeksi oli majalla mehu- ja munkkitarjoilu sekä tarrojen liimailua. Koulu päättyi hienosti, kuinkas muuten, todistusten jakoon. Kiitos kaikille osallistujille ja lasten vanhemmille kyyti - ja muusta avusta.

Teksti ja kuvat: Veikko Piironen

OLLINMAJAN OLYMPIALAISET

Olipa mukava ilta Ollinmajan olympialaisissa 22.8.-17. Tapahtuma ja monet rastitehtävät oli suunnattu lapsille, mutta aikuisetkin saivat osallistua. Pihalla oli kahdet ulkotulet ja letunpaistoa.

Hyvässä uusintamaalissa oleva maja oli auki virvokkeineen. Osallistujia saapui paikalle noin 60 henkilöä. Parkkipaikka oli autoista täpötäynnä! Juttu kulki sisällä ja etenkin ulkona pienessä tihkusateessa. Ei haitannut yhtään!

Teksti ja kuvat: Veikko Piironen

Sammalet rullalle

Palkintojen jaon tunnelmia

KUUTAMORETKET

TÄYSIKUU - JA PEIKKOILTA 12.3.-17

Mukavasti, saapui osallistujia, etenkin lapsiperheitä kyseisenä iltana Ollinmajalle täysikuun ilmestymistä odottelemaan. Maja- ja ulkotulet letunpaistoinen oli yleisön käytössä.

Kuun ilmestymistä odotellessa Virve Kinni tanssitti meillä vauhdikkaan peikkotanssin. Lyhtykulkueena kuljettiin myös lähimetsän pieni maastoretki.

Tuli se lopulta täysikuu näkyviin pilvien takaa. Kurkisuon entisen kaatopaikan puomilla pysähdyttiin kuuntelemaan mahdollisia pöllöjen huhuilua. Tehtaiden melu kuului, mutta ei pöllöjä! Tällä retkellä olin mukana tyttäreni pojan, Santeri Purhosen, 10v, kanssa.

Mainittakoon, että Haapasaaren tehty täysikuun hiihtoretki onnistui mielestäni yli odotusten. Kauniisti oli ulkotulien merkitty hiihtoreitti perille, Haapasaaren kodalle asti. Siellä oli ulko- ja kotatulet osallistujien käytössä. Pientä tarjoilua oli järjestäjien puolesta. Tyyni sää ja täysikuu tekivät retkestämme ikimuistoisen. Kyllä Lapinkävijöissä osataan järjestää tapahtumia! Nyt hiihdettiin tyttäreni Severi – pojan, 7v, kanssa. Pahoittelen, että kamera unohtui tältä retkeltä.

Teksti ja kuvat: Veikko Piironen, Severin ja Santerin pappi.

MITÄ MUUTA PUUHASTELTIIN

Suomen Luonnon päivänä, 20.5. villiinnyttiin keväästä kanoottivajan rannassa. Ohjelmassa oli näyttely luonnonrysteistä, tietoa jokamiehen oikeuksista, pakuriteen ja nokkoskeiton maistiaisja sekä lasten luontopolku. Tapahtuma järjestettiin yhteistyössä Imatran seudun ympäristötoimen, Etelä – Karjalan Marttojen, Saimaan Ladun ja Imatran Lapinkävijöiden kesken.

Veikon kota odotteli kävijöitä
kuva: Arja Lifländer

Tulilla on aina mukava istuskella
liekkejä katselemassa.
Kuva: Veikko Piironen

Villiyrtit kiinnostivat Marttojen pöydällä
Kuva: Veikko Piironen

Luonnon asukkaita vieraili luontotapahtumassa
Kuva: Arja Lifländer

LAPINKÄVIJÄ

Lapinkävijät osallistui Suomen Ladun valtakunnalliseen haasteeseen Nuku yö ulkona 17. -18. 6. Taipalsaaren Kyläniemessä sijaitsevalla Hepohiekalla yövyttiin yhdessä Etelä – Karjalan partiolaisten kanssa

*Iltahämärässä rannalla
Kuva: Turo Mustakallio*

*Teltta valmiina yöpymiseen
Kuva: Turo Mustakallio*

*Melojat tulevat
Kuva: Ritva Pesonen*

*Yöpyjien ryhmä kuvassa
Kuva: Ritva Pesonen*

Syksyllä retkeiltiin Ilomantsissa sijaitsevassa Petkeljärven kansallispuistossa.

*Evästäuolla tyynellä rannalla
Kuva: Hannu Siira*

*Syksyn lehdet peittävät retkeläisten polun
Kuva: Hannu Siira*

*Kappale kaunista Petkeljärven luontoa
Kuva: Ritva Pesonen*

*Kevätretki Myllykosken reitillä, Ruokolahdella
Kuvakooste: Mirka Pietikäinen*

IN MEMORIAM PENTTI PÄLVE

PENTTI PÄLVE - peäsnautsikka

Pentti Pälvė syntyi Jyväskylässä 8. 7.1922. Nuoruus kului kotikaupungissa urheilun ja opiskellen Jyväskylän Lyseossa, muu vapaa – aika partiossa.

Pentti oli nuoruudessaan erittäin lupaava urheilija, kilpamenestystä tuli etenkin hiihdossa ja juoksumatkoilla.

Pentti ei edes ehtinyt lopettaa lukiota, kun sota kutsui, ja nuori mies koulutettiin vaatimaan tehtävään, tykistön tulenjohtajaksi, jossa nuoren upseerin elinaika ei ollut useinkaan kovin pitkä. Sotatoimissa Pentin kovimmat kunkokeet osuivat Kannaksen taisteluihin VT – linjalle, Talin kannakselle, Portinhoikkaan, Juustilan kankaalle ja Ihantalaan. Urheilijapohja auttoi varmaan kestämaan fyysiset rasitukset. Rauhan palattua Pentti valmistui nopeasti, ensin ylioppilaaksi ja sitten rakennusinsinööriksi. Rakennusinsinöörinä hänet saimmekin tänne Imatralle, onneksemme.

Jo 50 – luvun lopulta Pentti oli kuulunut Suomen Laatuun sekä Tunturilatuun, tunturisusi n:o 722. Vanheman veljensä kanssa Pentti oli tehnyt lukuisia lapinvaelluksia hiihtäen ja jalan. Myös ”hotellihihtäminen” tuli iän mukana tutuksi.

Täällä Imatralle Aarno Suni keksi värvätä Pentin pujoittelumäkemme laajennusvaiheessa johtamaan ns turistirinteen maansiirtotöitä. Työ vei paljon aikaa, mutta eläkeläisellähän sitä oli. Rinne sai nimekseen PENAN RINNE. Sen onnistunut muotoilu mahtoi vaikuttaa positiivisesti hiihtokeskuksen myyntihintaan Lapinkävijäin luopuessa mäkitoiminnasta ja siirtyessä Lapin kiinteistömarkkinoille. Ja taas Pentin ammattitaitoa tarvittiin kauppoja tehtäessä. Mutta Pentti oli aina sitä mieltä, että se ”oikea lapinkäynti” oli tunturivaellus. Niinpä sitten, kun tuli aika ja tilaus lähteä korjaamaan autiotupamme Muorravaarakana ruoktun katto, ei Pentin mukaan saaminen ollut konsti eikä mikään. Paljon vaikeampaa oli saada puoliso Ailin lupa, eikä se hellinnytään ennen kuin Aili hyväksyttiin mukaan, taisi kuitenkin lähteä enemmänkin valvomaan ja varjelemaan Pentin terveyttä. Oireita oli nimittäin jo ollut, siellä sydänpuolella. Ja ikääkin jo kertynyt yli 60 v..

Penttin ammattitaito tuli sitten suureen tarpeeseen, kun työmaan suuruus osoittautui noin kaksinkertaiseksi

ennakkoarvioihin nähden, ja tarvittavan lautatavaran määrässä oli tullut kohtalokas väärinkäsitys.

Siinä sitten tuli käyttöön Pentin upseerikoulutus ja monivuotisten rakennusprojektien tuoma valmius viedä tehtävät päätökseen määräajassa. Siellä ei sitten ”diskuteerattu” eikä pidetty neuvostojen istuntoja. Pentti sanoi: ”Näin tehdään – nuo tavarat otetaan – Sakari tekee peltityöt – Ahti sahaa reunat suoriksi – jne” Niinpä, kun puiston johtaja tuli loppuviikosta tarkastamaan työmaata, saattoi vain todeta että ”Jokos täällä ollaan todella näin pitkällä, ettekö suunnittelisi koko kämpän sisustuksen uusiksi”. Niin että semmoinen mies, se Pena ”Kymppi” Pälvė.

Retkiveljemme Pentti, joka teki niin paljon Lapinkävijäin hyväksi, nukkui pois tuonilmaisiiin 15. 08. 2017.

Pentti eli miehen elämän, vaelsi kanssamme Lapinkävijäin kaikkein parhaitten perinteitten mukaisesti. Lepää rauhassa, siellä Viimeisellä Tunturilla sitten kerran...

Eero Melto

PENTTI PÄLVE JA PRESIDENTTIPARI

Imatralle sunnuntaina 2.7.2017 pelatun miesten Itä - Länsi pesäpallon ottelun suojelijana toimi presidentti Sauli Niinistö. Pentti Pälvė oli kutsuttu veteraanien joukossa presidentin lounaalle jäähallille.

Pöytään ohjattaessa hän havaitsi istuvansa presidentti oikealla ja entinen Imatran kaupunginjohtaja Pertti Lintunen vasemmalla puolellaan ja lisäksi rouva Jenni Haukio istui häntä vastapäätä. Kunnianarvoisa paikka.

Presidenttipari oli vieraillut edellisenä päivänä Lappeenrannassa ja saapui vesitse yksityisellä aluksella paikalle puolen päivän aikaan. Pentti ojensi presidentille Imatran sotaveteraanien kirjoittaman kirjan Nuoruus sodassa II ja tilaisuuden lopuksi, kun presidenttiparia jo kiirehdiittiin avaamaan pesäpallon ottelu, hän ojensi saatesanoin Muorravaarakana ruoktu Koti kairassa - teoksemme Rouva Jenni Haukiolle saaden lämpimät kiitokset.

Imatralle 4.8.2017 Pentti Pälven kanssa keskustelun pohjalta taltioinut Virve Kinni

IN MEMORIAM JUHA VAINIKKA

Kun tapahtumapaikalla tapahtui, niin yksi mies erottui joukosta. Ei päällepäsmärinä, vaan kaikkia lämpimästi tervehtien. Uudet tulokkaat vaivihkaa haastatellen ja tutuille kättä kopaten, tai ainakin lakkia nostaen. Aina hyväntuulinen ja auttavainen kaveri. Myös kaikille tilaa – antava ja hiljainen taustatuki.

Vesillä hän oli usein viimeisten melojien joukossa, kuin huolta kantava isähahmo, aina valppaana auttamaan ongelmassa tai rohkaisemaan haparoivia aloittelijoita. Ei tuppautunut muiden virtaan, vaan läsnäolollaan rentoa yhdessäoloa vaivihkaa tiivistäen.

Johtokunnan vastuuttamat tehtävät hän hoiti mallikkaasti. Toi aktiivisesti esille kehitysideoita ja puuhasi paljon niiden eteen. Järjestettiin sitten esittelytilaisuuksia tai suurempia tapahtumia, niin hänen panoksensa oli aina merkittävä.

Sellainen oli Juha Vainikka. Muisto hänestä ja hänen kaikkia kannustavasta tavastaan yhdistää harrastekavereita oli jotain erikoista. Juha tulee olemaan mukana aina, niin melojien läpsyessä, retkiluistimien narskuessa tai tapahtumia järjestellessä.

Juhan tarinaa lisää, osin itsekertomana on luettavissa yhdistyksemme internet – sivuilta.

JUHA VAINIKKA 1957 – 2017

Markus Lehtinen

KYMI-VUOKSEN LATUALUEEN KUULUMISIA

Viime vuoden lehdestä oli tipahtanut tämä juttu pois. Kuvat olivat kyllä paikoillaan.

Palataan siis vielä toviksi viime vuoteen: Latualueiden rooli on eri puolella Suomea hyvinkin erilainen. Jossain päin touhutaan paljon yhdessä, tehdään matkoja ja kokoonnutaan useita kertoja vuodessa. Jossain toisaalla pidetään vain vuosittaiset kokoukset.

Meidän omalla alueellamme, Kymi-Vuoksen latualueella, on toimintaa, mutta Imatran Lapinkävijät yhdistyksenä ei ole siihen paljonkaan osallistunut.

Kun Suomen Latu lopetti leiripäivätoiminnan Enonkosken päiville vuonna 2012, virisi Kymi-Vuoksen latualueella idea omista kesäpäivistä. Ensimmäiset kesäpäivät olivat jo seuraavana vuonna Vaalimaan leirintäalueella, seuraavat Virolahdella, sitten Orilammen majalla Repoveden kansallispuiston reunamilla ja viime kesänä Imatralla Kesäkoti Hakalassa.

Ihan niin runsasta osanottajajoukkoa ei Imatralla tullut, kuin on ollut muilla päivillä, mutta kaiken kaikkiaan viikonlopun aikana päiville osallistui 45 henkilöä.

Eri puolilta latualueelta oli kuljetettu pyöräviestiiä jo ennakkoon ja perjantaina viesti saapui Hakalaan. Lapinkävijöiden pyöräilyporukka Maija Pitkäsen ja Reijo Siitosen johdolla kävivät porukkaa vastassa Lappeen-

rannassa. Imatralaiset ajoivat siis Imatralta Lappeenrantaan ja takaisin.

Lauantaina oli vuorossa pyöräretki Salokarhuntietä Pelkolan raja-asemalle ja sieltä Imatrankosken kautta takaisin. Retki oli raskas, mutta kaikki olivat tyytyväisiä.

Lauantaina vierailtiin myös Immolan Rajamuseossa ja Kurosen suutarimuseossa, joissa saimme asiantuntevaa opastusta. Osallistujat muistelivat vielä jälkeen päin Marja-Terttu Rahkosen lämmintä vieraanvaraisuutta ja mukavaa jutustelua suutarimuseossa.

Sunnuntain kävelyretki suuntautui Immolan Erän metsästysmajalle, jossa Laukkasen Jari odotteli meitä intiaanipäällikön lailla tiipiinsä edustalla istuen ja kertoillen mielenkiintoisia tarinoita.

Sunnuntaina vielä Kuhasen Anne ja Kekkosen Henri vetivät lapsiperheille ohjelmaa Hakalan pihassa, ja sielläkin tuntui kaikilla olleen mukavaa.

Kun tähän lisätään saunomiset ja uimiset sekä Pitopalvelu Tinjamin tekemä herkullinen ruoka, voi sanoa, että ohjelmaa oli yhdelle viikonlopulle ihan passelisti.

Tätä lystiä on tarjolla myös ensi kesänä, koska litin Latu on luvannut järjestää kesäpäivät.

Ja nyt palataan taas vuoteen 2017. Iitin Ladun kesäpäiville osallistui viiteisenkymmentä latulaista. Viikonloppu oli liikunnallinen ja tarjosi jokaiselle osallistujalle mukavaa tekemistä. Itse muistan pitkään suuren haasteen mennä kyynärsauvoilla Hiidenvuorelle. Iitin Latu onnistui mainiosti järjestelyissä.

Ensi vuonna on vuorossa Kotka. Suosittelen lämpimästi osallistumista.

Latualueen seuraava yhteinen tapahtuma oli laivamatkan Ulko-Tammioon. Matkan piti olla Suomen Luonnon päivänä 26.8, mutta silloin oli kaikki veneet varattuna, joten menimme seuraavana päivänä. Ulko-Tammio oli mielenkiintoinen paikka, niin historiansa kuin luonnonkin puolesta. Tälle matkalle osallistui 99 latulaista.

Akumajan retki oli viikolla 37. Siitä kertoo Pekka Ahokas:

Ivalossa matkahuollon pihassa tapasimme kaikki retkeläiset, olivatpa he sitten tulleet millä keinolla tahansa. Osa oli toisilleen tuntemattomia, mutta tuleva viikko varmasti muutti tilanteen. 12 retkeläistä pakkautui kimpasuineen tilaksiin ja yksi autokunta ajoi perille Karigasniemi-Utsjokitien varteen Akumajan parkkipaikalle, mistä tavarat siirtyivät majalle mönkijäkuljetuksella.

Sunnuntai oli kirkas ja aurinkoinen päivä, joten päätimme käydä Ahkovarrilla. Nousu skaidille eli puuttomalle alueelle tapahtui seuraillemalla lähelle Akumajaa laskevaa purouomaa. Tunturikoivut olivat etupäässä keltaisia, varvikko taas punaisen eri sävyistä. Ruska oli kyllä tosi loistava! Ylemmäs noustaessa koillistuuli kävi varsin voimakkaaksi. Ahkovarri ja sen huipun kivikasa tulivat näkyviin, suunnistaminen kävi sen jälkeen helpoksi. Hirmuisessa tuulessa huiputettiin Ahkovar-

ri, geokätköilijät etsivät kätkön ja sitten pikkuhiljaa palailtiin alamaihin. Akuköngästä lähestyttäessä kulkumme oikealle puolelle jäi maakotkan upea pesä. Pian edessämme oli Akuköngäs, mihin päätimme palata uudella retkellä viikon aikana. Illalla valmistettiin majalla päivällinen ja päivän hiet pestiin pois upeassa saunassa.

Maanantai alkoi harmaana ja vettä satoi, lähtöä patikoinnille päätettiin siirtää. Tavoitteena oli kävellä ainakin Bogejohkan ylityspaikalle, mutta kaikki jatkoivat siitä maantien varteen. Helena ja Tiina jäivät sinne evästelemään muiden jatkaessa maantietä hieman etelään Akukosken yli ja sitten Akujokea seuraten Tenon rantaan. Siellä keiteltiin trangiakahvit ja syötiin eväät. Harri tavoilleen uskollisena pulahti Tenoon uimaan. Välillä sateessa, välillä poutasäässä palailtiin majalle takaisin.

Tiistaina suurin osa meistä lähti Ahkovarrin itäpuolella olevaa palsasuota katsomaan. Helena, Outi ja Marja suuntasivat Akuköngäälle ja sieltä itään kohti Uhca Ahkovarrasta. Heillä kohteena oli paikan uusi geokätkö. Palsasuoretelle kertyi pituutta noin 15 km. Lähdimme liikkeelle jo yhdeksältä ja majalle palailimme viiden maissa. Hauskaa oli se, että näimme nuo kolme vaeltajaa taivasta vasten muutaman kilometrin etäisyydeltä omalla retkellämme. Tuula soitti Outille, että heidät oli huomattu, mutta he eivät nähneet meitä Ahkovarrin rinnettä vasten. Paluumatkan tulimme samaa reittiä kuin sunnuntainakin, mutta huomattavasti korkeammalla, joten tulimme kaikki katsomaan maakotkan pesää.

Keskiviikkona tihusadetta, harmaata, välillä poutaa. Kaikki nousimme Akujoen vartta kohti Akuköngästä. Aivan Akuköngään alla joutuimme ylittämään Luovdejohtkan, mikä onnistui pitkävartisilla vaelluskengillä tai saappailla, mutta jotkut riisuivat kahlausta varten

Retkiporukka sai nauttia ruskan loisteesta tunturiylängöllä matkalla Ahkovarrille. Kuva: Tuula Forström

paljasjalkaisilleen. Köngäs mahtavine reunakallioineen oli kyllä vaikuttava. Helena, Outi ja Ulla-Maija jäivät nuotiomestareiksi meille muille könkääntutkijoille. Nuotiolla sitten paisteltiin makkaroita, syötiin eväitä ja hörpittiin porokahvia. Iltapäivällä Akumajalla siirrettiin puita ulkokehikosta liiteriin, Pekka ja Eila kävivät Karigasniemellä täydentämässä ruokavarastoja. Torstaina puolet porukastamme lähti valloittamaan Uhca Ahcovarrasta. Kuljimme Akukönkäälle ja sieltä vinosti rinnettä ylös kohti itää. Aluksi olimme jyhkeässä mäntymetsässä, sitten tiheämmässä tunturikoivikossa, sitten harvemmassa tunturikoivikossa ja viimenään avotunturissa. kolmen tunnin kulkemisen jälkeen olimme huipulla, näkymä oli vähän sateen sumentama ja tuuli oli melkein yhtä kova kuin sunnuntaina Ahkovarilla.

Geokätkö löytyi huipun kivikasasta ja pian lähdimme etsimään suojaisaa evästelypaikkaa hieman alem-paa. Majalle palailtiin neljän maissa. Muutamat olivat käyneet Akujoen eteläpuolella Peurahaudalla - olivat joutuneet kahaamaan polvia myöten Akujoesta yli. Muutamat olivat viettäneet rauhallisen kotipäivän pikpuuhastelujen merkeissä. Oli siirretty halkoja sisään ja huollettu vessoja yms. Illalla alkoi vesisade, mutta sitä ennen oli porukalla paistettu nuotiolla hirvui-nen määrä lettuja.

Perjantaina sade jatkui. Muutamat retkeilivät majan ympäristössä, Tuula H. oli pitänyt pienen joogahetken kanssakulkijoilleen, muutamat hakivat Akukönkäältä haproa. Itse puuhastelin Ismon kanssa halkojen ja Dominickin kämpän huussin kimpussa. Illalla siivotiin kämppämme ja lattiat mopattiin, veden väristä päätellen ainakaan miesten majoitustilassa edelliset eivät olleet sitä tehneet tai sitten me olimme olleet tosi siivottomia. Illalla pidettiin Akumajalla vielä pieni yhteinen hetki.

Launtaina aamupalan jälkeen meitä lähtee jo minun autokuntani, toiset lähtevät klo 10,30 kulkemaan kohti maantietä ja mönkijä tulee hakemaan heidän tavaransa. Viikko meni tosi nopeasti, ehkäpä liiankin. Ruska oli komea, uusia tuttavuuksia oli luotu, mieli oli virkistynyt. Tästä yhteisestä viikosta voisi Tuula H:n sanomana todeta, että se oli oikein hyvä!

Vielä kun tähän lisää, että latualueen syyskokous oli 7.10. Ollinmajalla, ja siellä oli 38 henkilöä 12:sta latu-yhdistyksestä, voidaan todeta, että alueellamme on ollut runsaasti toimintaa.

Latualueen yhdyshenkilö Henri Kekkonen jätti alueteh-tävän ja hänet valittiin syyskokouksessa Suomen Ladun hallitukseen. Alueyhdyshenkilöksi valittiin Hans Kampe Likolammen Talviuimareista. Onnea ja menestystä molemmille uusissa tehtävissä!

Tässä ensi vuoden toimintasuunnitelma, joka on tarkoitettu meille kaikille:

- Kevättapaaminen 17.3.2018 Imatralla, koulutusta: "uusi" Yhdistyspalvelu
- Kesä/kevätretki Nuukio. Valmistelu: aluetyöryhmä ja erikseen kutsutut henkilöt
- Kymivuoksi latualue tapahtuma 10-12.8.2018 Kotka (alueen: Suomen Latu 80-vuotta- tapahtuma) Tee-mana : Frisbee-golf (viralliset Suomen ladun kisat) ja perhetoiminta.
- Aluekokous 6.10.2018, Imatralla

. Ensilumen retki Kiilopäälle, Joulukuu 2018 . Alueryhmä varmistaa jäsenviikkojen ajankohdan ja varaa paikat.
Valmistelu: Aluetyöryhmä.

Latualueen kesätapahtumaan osallistujia ihailmassa litin Hiidenvuoren maisemia. Huipulle kipuaminen onnistui kyynänsauvojen kanssa. Kuva: Arja Lifländer

JÄÄLIUKUMÄEN LYHYT IKÄ

Suomen Ladun jäsenyhdistys Jäälinna ry ja Imatran Imitsi ry rakensivat jälleen yhteistoiminnassa Imatran Lapinkävijöiden talkoolaisten kanssa laskiaissunnuntain aattona Koskenpartaan kävelykadulle jääliukumäen. "Työnjohtaja" Tuomo Jantunen oli aiemmin hankkinut paikalle liukumäkeä ja jääveistoksia varten hyvää Pyhäjärven teräsjäätä.

Ensiliu'un laski ohikulkevasta yleisöstä "siepattu" Peppi - tyttö. Siitä se riemu repesi ja liukumäki tuli heti ahkeeraan käyttöön. Leudon ja vesisateisen talven ja kevään takia liukumäen käyttäjäaika jäi lyhyeksi, noin kolmeen - neljään viikkoon.

Kaukaa Siperian Jakutiasta tulleet jäänveiston ammattilaiset tekivät myös paikalle hienoja jääveistoksia. Kuvat puhukoot puolestaan tästä talvisesta tapahtumasta.

Teksti ja kuvat: Veikko Piironen

Liukumäkeä rakennetaan

Valmista tuli, nyt kokeilemaan

Haluatko liittyä Imatran Lapinkävijöiden jäseneksi?

Suomen Latu ry:n jäsenenä saat monia etuja:

* Monipuolista toimintaa, samanhenkisiä ystäviä * Kuntoliikunnan ja retkeilyn erikoisjulkaisun Latu & Polku - lehden kotiisi 8 kertaa vuodessa * Oman yhdistyksesi tiedotteet ja palvelut * Alennuksia Suomen Ladun koulutustilaisuuksiin, lomakeskuksiin ja vaelluksille * Jäsentuotteita ja kirjallisuutta jäsenhintaan * Suomen Retkeilymajajärjestön jäsenedut: Alennuksia kotimaan retkeilymajoissa sekä kansainvälisen retkeilymajakortin ja leirintäkortin jäsenhintaan.

Lähetä henkilötietosi (nimi, osoite, puhelinnumero, syntymäaika, sähköpostiosoite) jäsenihteerille: jukka.kirjonen@pp.inet.fi

Jäsenmaksut 2018

1. jäsen	25€	Opiskelijajäsen 29 v.	10€
Perhemaksu	42€	Rinnakkaisjäsen	15€
Nuorisojäsen 19 v.	10€	Yhteisöhenkilöjäsen	27€

POLKUILUTTAAKO?

Uutta Imatran Lapinkävijöiden toiminnassa ovat polkujuoksu-yhteislenkit. Lapinkävijät päättivät lisätä tarjontaansa ulkoilun merkeissä ja aloittivat marraskuussa polkujuoksun yhteislenkit. Kipinä polkujuoksuun lähti Suomen Ladun ja Salomonin yhteisestä polkujuoksu-kiertueesta, joka saapui Imatran Aviasport - areenalle syyskuussa. Osallistujiaakin oli mukavasti mukana, noin 70 innokasta juoksijaa.

Polkujuoksu on nimensä mukaisesti juoksemista poluilla, poissa maanteiltä. Se sopii kaikille kuntotasosta riippumatta, koska eteneminen on välillä jopa kävelyä, maastosta riippuen. Polkujuoksu on kestävyysliikuntaa, joka vahvistaa monipuolisesti muun muassa lihaskuntoa, koordinaatiota sekä henkistä hyvinvointia.

Imatralla on monipuoliset mahdollisuudet polkujuoksun harrastamiseen, koska useita kilometrejä polkuja löytyy aivan asutusalueiden läheltä. Tällöin "polkuilemaan" pääsee vaikka kotiovelta. Yhteislenkkejä jär-

jestetään muun muassa Ukonlinnan ja Mustalammen alueilla. Myös Ruokolahdelta ja Joutsenosta löytyy hyviä polkuja.

Yhteislenkkejä pyritään pitämään kerran viikossa, pääosin viikonloppuisin ja jatketaan syksyllä niin kauan kun polut ovat juostavassa kunnossa. Joitakin lenkkejä tehdään mahdollisesti talvellakin. Lenkit ovat avoimia kaikille ja lenkin vaativuudesta kerrotaan aina tapahtumailmoituksen yhteydessä. Tapahtumailmoituksia löytyy ainakin Lapinkävijöiden facebook - sivuilta. Lenkkejä vetää Suomen Ladun polkujuoksuohjaajakurssin käynyt Imatran Lapinkävijöiden jäsen, joka on harrastanut polkujuoksuja jo muutaman vuoden ja kiertää myös polkujuoksupahtumia.

Tervetuloa polkuilemaan!
Teksti ja kuva: Satu Puolakka

SUSIA JA KARHUJA

Ilmarin kummisetä

Ilmari kävi syntymässä Savonlinnassa kesäkuun lopulla vuonna 1992. Kävi näin; olimme kesämökillä, vanhassa torpassa, Ilmari viikon ikäinen. Vaimoni oli pihan perällä saunassa. Minä kanniskelin itkevää lasta tuvassa, kun takanani puutarhan puolen ikkunassa kolahti. Käännyin ja riensin ikkunaan. Joku lyllesi pois päin marjapensaitten lomitse. Ruskea iso karhu. Se oli tullut katsomaan piestä lasta. Ilmarin kummisetä. Kamera käteen ja lapsi kainalossa ulos ja saunasta tulleelle vaimolle. Minä kiirehdin karhun perään. Hetken kuluttua raivasin tietäni pusikkoon. Sitten seis. Karhu jonkun matkan päässä kuhki yöpesää tehden. Käännyin takaisin. Kylällä tiedettiin, että kyseessä oli vanha uroskarhu, jonka reitit kulkivat tupamme ohi.

Lämmintä

Kesällä 1993 Lemmenjoen kansallispuistossa. Vaelluskaverini Arton kanssa kuljimme Ahvenjärveltä Vertijärvelle. Yhtäkkiä oli pakko hypähtää. Keskellä polkua oli höyryävä läjä. Vein käteni aivan lähelle ja tunsin läjästä nousevan lämmön. Tuskin oli puoltakaan minuuttia sitten rojautettu. Selkärangassa tuntui kylmä viima, kun molemmat katsoimme ympärillemme. Aivan itsestään jalat lähtivät viemään eteenpäin. Vertijärvellä oltiin tuota pikaa. Laadittiin nuotio ja teltta pystyyn.

Viheltelevä kulkija

Taas kerran oltiin poikien kanssa (18- ja 14-vuotiaat) vuonna 2006 vaeltamassa Kalmankaltiolta Repojoelle. Tapani mukaan huolettomana suunnistajana johdin porukan noin kaksi kilometriä liikaa vasempaan Repojoen varteen. Jätkät siinä kiroilemaan ja sättimään, sateisessa hämärässä, meikäläisen suunnistustaitoja. Kova oli poru, se päättyi, kun 30 metrin päässä edessämme nousi iso tumma hahmo makuuksiltaan ja äänettömästi pakeni. Loppumatkan kaverit olivat hiljaa. Meni pari yötä leirissä, kun aamulla isompi pojista kysyi: - onko täällä muitakin vaeltajia, kun vastarannalta kuului aamuyöstä viheltelyä. Siihen minä, että se on se sama karhu minkä ajoitte pakoon karkuun, kun tultiin.

Utalias

Syksyllä 1991, palailin vaellukseltani kohti Kalmankaltiota. Mönkijänuraa kulkiessani huomasin, että jonkun koira seurasi minua jonkin matkan päässä. Aina, kun pysähdyin katsomaan, sekin pysähtyi ja hiljalleen siirtyi pusikkoon. Jatkoin matkaa, ja kaveri seurasi perässä. Muutaman kilometrin taivalsimme yhdessä, kunnes olimme lähellä Kalmankaltion rajavartioasemaa.

Onks kaikki okke

Huhtikuun lopulla 1994, olin taas kerran ahkiota vetämässä Lemmenjoen kansallispuistossa. Se reissu oli ikimuistoisa, kun upottavassa lumessa oli hyvä, jos pääsi 500 metriä tunnissa. Siinä oppi kääntämään päiväjärjestyksen ympäri. Päivät nukuin lämpimässä teltassa ja hiihtämään lähdin yhdeksän aikoihin, kun hanki jäätty.

Yhtenä vaelluksen viimeisistä illoista havaitsin, että useampi olento seurasi minua jonkin matkan päästä. Kun ilta hämärsi, eikä enää oikein nähnyt turvallisesti edetä, päätin pistää leirin pystyyn. Telttaa en jaksanut, vaan viritin narun kahden männynkappyrän väliin, laavuvaate yli teltaksi. Toisen päädyn sidoin solmulle puun ympäri ja toiseen rinka ja ahkio oveksi. Kului hetken aikaan, kunnes minua rupesi naurattamaan. Aivan kuin Kummelin Ippe ja Hantta olisivat huudelleet: okke okke, onks kaikki okke. Vieläpä moniäänisesti. Ja huudahtelu läheni. Laskin näitä okke - huutajia neljä, viisi tai kuusi. Nopeasti mietin, että ainoa laumaeläin näissä maisemissa on poro tai susi. Ja poro se ei ollut. Äänettömästi kaivoin trangian kattilat toiseen käteen ja puukon toiseen. Eivät kuitenkaan pistäneet kuonoa teltan sisään, vaan häipyivät hiljalleen. Meikäläistä (kahden päällekkäisen makuupussin sisällä) palelsi kovasti, tärästi. Tarkistin lämpömittarista, vain kuusi astetta pakkasta. Tärinä loppui siihen, nauratti. Tarkistin teltan viritykset kireimmiksi ja kävin nukkumaan. Aamulla, kun pakkailin tavaroita, havaitsin, että hanki oli allani muuttunut jäiseksi, ja jään läpi näkyi poron raato. Ei ihme, että sudet olivat kiertäneet ympärillä.

Turo Mustakallio

LAPINMAJOJEN KUULUMISIA 2017

- Saarihelyyn ja Ylläs - Jumpuraan asennettiin kevään aikana numerokoodilla avattavat avainlokerot, joten majanhoitajan ei tarvitse lähetellä avainta, eikä päivystellä avaimen hakijoita. Avainlokeroiden koodi on vaihdettu syyskuussa petivaatteiden uusinnan yhteydessä.
- Ylläs - Jumpurassa olisi tarkoitus keväällä korjata saunan lauteita. Ulkoportaiden ja terrassien kunnostus on asunto - osakeyhtiön selvittävänä. Keväällä on uusittu molempien majojen WC-matot. Peittoja ja tyynyjä on uusittu syyskuun lopulla sekä Ylläksellä (6 tyynyä + 4 peittoa, 2 uusittu keväällä) että Saarihelyssä (6+6) ja vanhat petivaatteet on poistettu.
- Saarihelyn mikroaaltouuni on vaihdettu toimintavarmempaan malliin. WC:n ajoittainen viemärin tuoksahtelu on korjattu samalla reissulla. Myös majojen ruoanvalmistusvälineitä on jonkin verran uusittu.
- Saarihelyn käyttöaste jäänee tänä vuonna noin 60 %, Ylläs-Jumpuran käyttöaste jäädessä 50 %:n ja Outiladun käytössä päästään 56 %.
- Saarihelyn käyttö on edellisvuoteen verrattuna hieman laskenut ja Ylläs-Jumpuran käyttö lisääntynyt (25 %). Outiladun käytössä vaikuttaa paljon, mitkä viikot ovat meillä käytettävissä. Kevään 2018 viikkojen arvonta oli vilkkaampaa kuin edellisenä vuonna, ja arvat jakautuivat enemmän eri viikoille.

Lapinmajanhoitaja Timo Karjalainen

Imatran Lapinkävijät ry Lapinmajojen arvontasäännöt:

- Arvontaan voi osallistua vain yhdistyksen **ykkösjäsen**, kun on ollut jäsenenä yhden vuoden ja on maksanut jäsenmaksun. Majaviikon varanneen jäsenen on oltava majaviikolla mukana. Majan luovuttamisesta toisen käyttöön langetetaan varaajalle ja majalla majoittuville kolmen vuoden käyttöoikeuskarensi.
- Jokainen viikko on oma arvontansa majakohtaisesti. Majakohtaisesti voi osallistua kolmen eri majaviikon arvontaan (Enintään 3 x 3-arpaa). Voiton osuessa kohdalle jää pois lopuista majaviikkojen arvonnoista.
– Ensin arvotaan se maja viikko, jolle on eniten hakijoita.
– Seuraavana viikko, jolle on toiseksi eniten hakijoita jne.
- Karensisivuosi: Jos on käyttänyt arvonnassa saadun aikatariffiviikon 1 tai 2 ei voi osallistua kahteen seuraavaan arvontaan.
- Arvannon jälkeen vapaiksi jääneet majaviikot ovat kaikkien, vähintään vuoden jäsenenä olleiden varattavissa. Tämä koskee myös rinnakkaisjäseniä.
- Vapaaviikon ansainneet voivat varata vapaita viikkoja arvannon jälkeen luokista 3 ja 4. Jos 1 tai 2 luokan viikko näyttää jäävän käyttämättä, voidaan myös se antaa vapaaviikon ansainneen käyttöön. Tällöin majaviikosta peritään 100 €. Varauksen näissä tapauksissa voi tehdä aikaisintaan kaksi viikkoa ennen majaviikon alkua.
- Majaviikkoa tammi – toukokuu väliseltä ajalta hakevan ykkösjäsenen on arvontaa varten toimitettava toiveensa lapinmajojen hoitajalle syyskuun loppuun mennessä ja elo – joulukuun viikkoja hakevan huhtikuun loppuun mennessä. Kesä- ja heinäkuu eivät ole arvonnassa mukana, vaan ne ovat vapaasti jäsenistön varattavissa.
- Majavarauksen peruutustapauksessa, jos se tapahtuu myöhemmin kuin 14 vrk ennen varausviikon alkua varausmaksua ei palauteta. Varausmaksu palautetaan vain vakavan ja ylivoimaisen esteen vuoksi tai sairaustapauksissa lääkärintodistusta vastaan.
- Majojen (Ylläs - Jumpura, Saarihely) vuorokausivuokra 30 €/vrk, max. 2 vuorokautta.
- Johtokuntaan ja/tai toimikuntaan tai muuhun toimeen valittu henkilö saa osallistua kyseisenä vuonna halutessaan lomaviikon arvontaan yhteensä kolmella lisäarvalla. Yksi lisäarpa/viikko. Arvat voi käyttää joko kevät tai syysarvonnassa.
- Majojen vara-avaimen säilytyskaapin avauskoodin luovutuksesta peritään 30€ korvaus ja avaimen lähetyksestä/palautuksesta postitse 10€ korvaus.
- Mahdolliset epäselvyydet sääntöjen tulkinnoissa ratkaisee lapinmajatoimikunta. Arvonnat suorittaa lapinmajatoimikunta.

Nämä säännöt ovat voimassa 01.01.2018 alkaen.

LAPINMAJOJEN HINNAT 2018

Hinnat Saarihelyssä, Ylläs – Jumpurassa ja Outaladussa

Aikatariffi 1 470 € / viikot 13 – 16, 37 ja 38 (varausmaksu 50 €)

Aikatariffi 2 370 € / viikot 8 – 12, 17, 36, 39, 52 (varausmaksu 50 €)

Aikatariffi 3 270 € / viikot 1 – 7, 18, 19, 25, 26, 29 – 35, 40, 46 -51 (varausmaksu 50 €)

Aikatariffi 4 140 € / viikot 20 – 24, 27, 28, 41 – 45 (varausmaksu 30 €)

Tilapäiseen majoittumiseen on mahdollisuus, jos majoitus (majat) on vapaa!

Tällöin veloitetaan (Ylläs-Jumpura, Saarihely) vuorokausivuokra 30 € /vrk, max. 2 vuorokautta.

Retkivarusteiden hinnat

Sukset	10 €/vko	5 €/vkonloppu	
Ahkio	30 €/vko	10€/vkonloppu	
Teltta/laavu	15 €/vko	10€/vkonloppu	
Rinkka	15 €/vko	10€/vkonloppu	
Keitin	5 €/vko	3 €/vkonloppu	
Suksiboksi	20 €/vko	10€/vkonloppu	
Lumikengät	15 €/vko	10€/vkonloppu	5 €/pvä
Luistimet	15 €/vko	10€/vkonloppu	5 €/pvä

Tiedustelut: **Tuula Rahkonen** puh 0400 997 055

VUOSIKOKOUS 2017

Imatran Lapinkävijät ry:n sääntömääräinen vuosikokous pidettiin torstaina 09 11. 2017 alkaen klo 18.30 Vuoksenniskan työväentalolla, Torikatu 7, 55800 Imatra.

Läsnä oli 20 yhdistyksen jäsentä.

Yhdistyksen puheenjohtaja Nanna Hintsanen avasi kokouksen ja toivotti osallistujat tervetulleiksi. Vietettiin hiljainen hetki Pentti Pälven ja Juha Vainikan muistoksi.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Hannu Siira ja sihteeriksi Ritva Pesonen.

Pöytäkirjantarkastajiksi ja ääntenlaskijoiksi valittiin Kati Kauppinen - Miikki ja Eila Saarelainen.

Hyväksyttiin yleinen ja toimikuntien toimintasuunnitelmat vuodelle 2018 lisäyksellä: Viikon vaellus Muorra-vaarakkaan 25.08 – 01.09 2018

Päätettiin jäsenmaksujen korotuksesta vuodelle 2018 esitetystä muodossa (sivu xx).

Yhdistyksen varainhoitaja Reino Ylä – Mononen esitteli talousarvion vuodelle 2018. Hyväksyttiin esitetystä muodossa.

Puheenjohtajaksi vuosille 2018 – 2019 valittiin Nanna Hintsanen.

Päätettiin johtokunnan jäsenmääräksi 7 varsinaista ja 2 varajäsentä

Valittiin johtokunnan jäseniksi vuosille 2018 -2019 erovuoroiset Arja Lifländer ja Ritva Pesonen, sekä uutena Kati Kauppinen – Miikki.

Johtokunnassa jatkavat Tuula Rahkonen, Pekka Sarkanen, Turo Mustakallio ja Arja Huhtanen.

Varajäseniksi vuodelle 2018 valittiin Maija Pakarinen ja Arto Vilkkö.

Yhdistyksen toiminnantarkastajaksi valittiin Terhi Niiranen ja varalle Unto Joonas.

Nimettiin tarpeelliseksi katsotut toimikunnat ja niihin jäsenet.

Retkitoimikunta: Nanna Hintsanen, Maija Pakarinen, Arto Vilkkö ja Mirka Pietikäinen.

Melontatoimikunta: Pekka Sarkanen, Jari Kallio ja Tuija Malinen

Tiedotustoimikunta: Arja Lifländer, Tuula Rahkonen, Ritva Pesonen ja Markus Lehtinen (kotisivujen hoitaja).

Ollinmajatoimikunta: Tuula Rahkonen, Marja-Leena Kanervo, Ritva Pio, Helmi lipponen ja Arja Lifländer.

Emäntätoimikunta: Sirkka Ruokolainen, Arja Huhtanen ja Eila Saarelainen.

Lapinmajatoimikunta: Heikki Huolman, Timo Karjalainen, Martti Heinonen, Turo Mustakallio ja Petri Salakka.

Pyöräilytoimikunta: Maija Pitkänen, Reijo Siitonen, Jyrki Miikki, Olli Savolainen ja Pentti Niemeläinen (pj).

Lasten ja nuorten toimikunta: Maija Pakarinen, Terhi Niiranen, Titta Tonder, Kati Kauppinen - Miikki, Turo Mustakallio ja Ritva Pesonen.

Ollinmajan hoitajana jatkaa Tuula Rahkonen, ja jäsensihteerinä Jukka Kirjonen.

Leikekirjaa hoitaa edelleen tiedotustoimikunta, kanoottivajojen hoitajana jatkaa melontatoimikunta.

Lapinmajojen hoitajaa ei valittu, Lapinmajatoimikunta valitsee majanhoitajan seuraavassa kokouksessaan.

Päätettiin jatkaa kokouskutsujen ja tiedonantojen julkaisemisesta Uutisvuoksen seurapalstalla ja yhdistyksen Internet – sivuilla.

Timo Karjalainen esitti muutokset Lapinmajojen arvontasääntöihin, jotka vahvistettiin. Uudet Lapinmajojen arvontasäännöt tulevat voimaan 01.01.2018 (sivu 27).

Eero Melto käytti puheenvuoron Muorra-vaarakka ruoktu Koti kairassa - kirjasta ja kertoi kirjasta saadusta positiivisesta palautteesta.

Järjestäytymiskokous pidetään tammikuussa 2018.

IMATRAN LAPINKÄVIJÄT RY:N TOIMINTASUUNNITELMAT VUODELLE 2018

YLEINEN TOIMINTASUUNNITELMA

Imatran Lapinkävijät on Kymi - Vuoksen latalueen isäntäyhdistys vielä vuoden 2018.
Suomen Ladun kevätpäivät ja – järjestökokous 28 – 30. 04. 2018 Kiilopäällä.
Suomen Ladun syyspäivät ja – järjestökokous 27 – 28.10.2018 Espoossa.
Osallistutaan Suomen Ladun järjestämille kursseille ja teemapäiviin.
Osallistutaan EKLUn järjestämille kursseille.
Imatran Lapinkävijät järjestää Kymi - Vuoksi latalueen koulutustilaisuuden 17.03. 2018 ja syyskokouksen 06.10. 2018.
Järjestetään eri teemoilla iltatilaisuuksia.
Osallistutaan paikallisiin ja lähiympäristön liikuntata-pahtumiin.
Osallistutaan Vapepan toimintaan.
Yhdistyksen jäsenmäärä vuonna 2017 oli 959 henkilöä

RETKITOIMIKUNTA

Päiväretket

Päiväretkiä järjestetään kevät ja syyskaudella 1 - 2-ker-taa kuukaudessa.
Retkikutsut julkaistaan Uutisvuoksen seurapalstalla, yhdistyksen nettisivulla ja facebookissa.

Retket

Järjestetään viikonlopun ja viikon mittaisia erä - ja päiväreppuretkiä lähialueelle ja pohjoiseen.
Viikon vaellus Muorravaarakkaan 25. 08 -01 09.
Mahdollisia muita retkiä, mikäli innostuneita vetäjiä löytyy.

Tapahtumat

Maaliskuu 2018: Kuutamohiihto kaikenikäisille Haapa-saaren kodalle sään salliessa.
29. 06.- 01. 07.2018: Kesäleiri Hepohiekalla yhteistyössä partiolaisten kanssa.
Syky 2018: Kaikenikäisten ja kaikenkuntoisten retki lähiseudulle
08.09.2018: Suomen Ladun Nuku yö ulkona - tapahtu-maan osallistuminen
Lokakuu 2018: Koko perheen perinteinen kuutamoretki Lammassaareen, jossa omat patikkareitit aikuisille ja lapsille. Kahvitarjoilu ja makkaranpaistotulet.

Muu toiminta

Osallistutaan perhetapahtumien järjestelyihin yhdessä toisten toimikuntien kanssa.
Kehitetään retkeilyyn liittyvää yhteistyötä Saimaan Ladun ja Etelä - Karjalan partiolaisten kanssa.
Retkeilyvälineiden huolto ja vuokrauksen järjestely jäsenille.

MELONTATOIMIKUNTA

Yleistä

Melontatoimikunta järjestää monenlaista ohjattua melontaa touko - lokakuun välisenä aikana. Viikottaiset Ukoskan kanoottivajoilta lähtevät iltamelontaretket melotaan keskiviikkoisin, joskin ohjaajien vähyden

vuoksi yleisömelontoja järjestetään ainakin joka toinen viikko kesä - elokuun aikana, joihin voivat tulla mukaan aloittelijat, joille annetaan melontaopetus. Retken aikana rantaudutaan eväitä nauttimaan, makkaroita tai räiskäleitä paistamaan. Kanoottivajoille kokoonnutaan klo 17.00 ja melontaopetukseen 16.30, johon on ilmoit-tauduttava etukäteen kanoottivajanhoitajalle. Vesillä ollaan viimeistään klo 18.00.
Kaikille melonnoille ja retkille on säävaraus, jonka retken vetäjät päättävät viimeistään rannassa. Kanoot-tivajalla on vuokrattavana kanootteja oheisarustein sekä vuokrattavissa kanoottipaikkoja jäsenten omille kanooteille

Kalusto

Voimakkaan investointiohjelman vuoksi kajakkeja on tarpeeksi erilaisiin tapahtumiin ja koululaisille.
Vanhat lasikuitukaksikot säästetään jo melontaa enemmän harrastaneille. Tällä hetkellä kaluston tarve vastaa kysyntää. Olemassa olevaa kalustoa huolletaan tarvittaessa omin voimin tai ammattilaisella.

Tilat

Ukonniemen Kalarannantien 23:n kanoottivajat pal-velevat tulevana kautena hyvin tarpeitamme. Melon-talaituri on uusittu onnistuneesti. Asfalttipäällysteistä rantapolkua pääsee Ukonniemen retkeilymajan yleisiin WC-tiloihin. Kalaravintolan tulo mahdollistaa WC-palvelut läheltä.
Vuokrasopimus on tehty vuoden 2050 loppuun saakka Imatran kaupungin kanssa.

Kilpailut ja Suomi meloo - kanoottiviesti

Osallistumme Suomi meloo - kanoottiviestiin ja Erämelonnan SM-kilpailuihin ja muihin vastaaviin tapahtumiin.
Suomi meloo - tapahtumaan yhdistys maksaa vain joukkue osallistumismaksun.

Retket

Järjestämme erilaisia päiväretkiä säävarauksella, lähtö pääasiassa kanoottivajoilta meloen kauemmaksi kuin iltamelonnoissa. Retken johtaja ottaa ilmoittautumiset vastaan ja hoitaa retken peruutuksen tai siirron. Retkiä ovat mm. Hiirenkorva-, Vuoksen-, Kesä-, Immolanjärvi -, Heinä-, Elo-, Savusauna-, Kuutamo-, Ruska- ja Ursuit-melonta.

Tapahtumat

Lapsi-vanhempi – melontatapahtuma (Metsämörri) vesien ollessa lämmin ja sää hyvä.
Metsämörri / Muumi - tapahtuma kanoottivajalla.
Muiden toimikuntien tapahtumat kanoottivajalla.
Kanoottivajalla järjestetään kevät- ja syystalkoot, tar-vittaessa lumenpudotustalkoot katoilta.
Melojat (miehet) voivat osallistua syys-talvi-kevä-tkaudella Ankkurimiesten jumppaan maanantaisin ja keskiviikkoisin.

Koulutus

Kaudella 2018 on todennäköisesti yksi melontaohjaaja-koulutettava.
Koulutus yritetään järjestää Saimaan Latu ry:n kanssa. Melontaohjaajien on päivitettävä EA1 ja EA-2 koulutuk-sensa tarpeen mukaan.

Yhteistoiminta

Pyritään edelleen kehittämään yhteistyötä EKLU:n, SaiLan ja muiden kanssa, esim. iltamelonnat, retket, tapahtumat ja melontaohjaajakoulutus, ja mahdollisesti EA - koulutus sekä retkimelontakurssi. Turvallisuussuunnitelma ja pelisäännöt päivitetään vuodelle 2018.

PYÖRÄILYTOIMIKUNTA

Pyöräilykausi alkaa 07.05, jolloin on ensimmäinen maanantain iltapyöräily. Maanantaipyöräilyt kestävät noin 2-3 tuntia. Lauantaipyöräilyä toteutetaan 1 - 2 kertaa kuukaudessa. Retket kestävät noin 7 tuntia. Pyöräilyviikolla, viikko 19, ajetaan mm perinteinen Kallen polkaisu. Lisäksi osallistutaan mahdollisten yhteistyökumppaneiden järjestämiin pyöräilyviikon tapahtumiin. Uutena reittinä monen vuoden tauon jälkeen otetaan ohjelmaan niinkutsuttu sadan kilometrin ajo Imatralta Joutsenoon, Muukkoon, Nuijamaalle ja takaisin Imatralle. Saaristopyöräily Imatra, Ruokolahti, Mietinsaari ajetaan myös kesällä 2018. Reitillä on venekuljetus Mietinsaaresta Imatran satamaan. Heinäkuun lauantaipyöräily Äitsaari, Härskiänsaari, Utula, Syyspohja on edelleen mukana suunnitelmassa. Reitillä on venekuljetus, joka hoidetaan yhteistyössä läheisen kiinteistönomistajan kanssa. Jäppilänniemen taidetie avattaneen Eino Leinon päivänä 06.07, jolloin myös pyöräilijät tutustuvat taidetien teoksiin. Yksittäisiä pyöräilytapahtumia toteutuu kesäkauden aikana lähes kolmekymmentä. Pyöräilykausi päättyy syyskuun lopussa.

Edellisten lisäksi on suunnittelussa:

Pyöräretkien sisältöä kehitetään niin, että retkien aikana tutustutaan reittien merkittäviin kohteisiin, mm. muinaismuistomerkkeihin, tuulivoimalapuistoon ym. Kevään pyöräily Vuoksen ympäri tutustuen Vuoksen lintuihin. "Pimeä pyöräily" - pyöräretki yöllä! Tarkempi ohjelma ilmestyy ennen pyöräilykauden alkua.

LASTEN JA NUORTEN TOIMIKUNTA

Muumien hiihtokoulu
Muumien retkeilykoulu perheille
Perheretkiä ja - tapahtumia
Vaellus nuorille mikäli kiinnostuneita on
Yhteistyötä muiden toimikuntien kanssa, mm. tapahtumien ja vaellusten yhteydessä.
Hepohiekan kesäleiri
Uusien ohjaajien etsintä ja tarvittaessa koulutus

OLLINMAJATOIMIKUNTA

Pidetään majaa auki hiihtokauden ajan ja järjestetään seuraavat tapahtumat:
Talkoolaisten iltatammikuussa
Latukirkko 14.01. klo 15
Laskiaistapahtuma 11.2. yhdessä retkitoimikunnan kanssa
Majahiito 10 -11. 02.
Ollinmajahiito 17- 18. 02.
Erähiito 25- 26. 02.
Kuatamoilta 12.03.
Ollaan mukana Lasten ja nuorten toimikunnan järjestämissä Muumi-hiihtokoulussa.
Hiihtokauden ulkopuolella ollaan mukana tapahtumissa, esimerkiksi:
Retkeily/ulkoilupäiviä eri teemoilla.
Yritetään saada iltakävijöitä enemmän, esim. eri yhdistysten tapahtumia tai kokouksia.
Hinnat pidetään ennallaan.
Joulun alla ollaan mukana kaikenikäisten joulupolun järjestämisessä.
Lisäksi Ollinmajatoimikunta osallistuu kotalaavun rakentamiseen.

LAPINMAJATOIMIKUNTA

Toimikunta:
Hoitaa majaviikkojen vuokraustoiminnan jäsenille.
Suorittaa majaviikkojen arvonnat touko- ja lokakuussa.
Valvoo yhdistyksen omistamien osakkeiden kuntoa ja kartoittaa korjaustarpeet.

EMÄNTÄTOIMIKUNTA

Emännät osallistuvat pyynnöstä eri toimikuntien järjestämiin tapahtumiin.
Tehtävinä tilaisuuksissa on mm. kahvikeittoa, lettujen paistoa sekä osallistutaan muuhun tarjoilun järjestämiseen.

TIEDOTUSTOIMIKUNTA

Yhdistyksen kevättiedote huhtikuussa ja syystiedote syyskuussa yhdistyksen nettisivulla.
Ne jäsenet, jotka eivät voi käyttää internetiä, saavat paperisen tiedotteen ilmoittamalla osoitteensa tiedotustoimikunnalle.
Perinteinen Lapinkävijä - lehti joulukuun puolivälissä (myös kotisivuilla)
Yhdistyksen kotisivujen hoitaminen.
Yhdistyksen leikekirjan hoitaminen.

#ULKONA KUINLUMIUKKO

Suomen Latu täyttää 80 vuotta 28.1.2018. Juhlimme koko sydäntalven ajan rakentamalla lumiukkoja erilaisissa tapahtumissa, puistoissa ja kotipihoilla. Toivomme lumiukkotalkoisiin mukaan kaikki Suomessa asuvat ihmiset: koululuokat, kaveriporukat, päiväkodit, yhdistykset... Paras syntymäpäivälahja meille on rakkaudella rakennettu lumiukko.

Mutta malta vielä hetki! #UlkonaKuinLumiukko-kampanja alkaa 28.1. ja päättyy 11.3. Seuraa Suomen Ladun verkkosivuja ja sosiaalisen median kanavia, ja pysy ulkona – kuin lumiukko. www.suomenlatu.fi

Imatran Lapinkävijät osallistuu kampanjaan lumitilanteen mukaan.

80

SUOMEN LATU

#ULKONA KUIN LUMIUKKO

OSOITEMUISTIO 2018

Puheenjohtaja

Nanna Hintsanen
044 087 7577
nanna.hintsanen@gmail.com

Melontatoimikunta

Pekka Sarkanen
gsm 040 747 2009
pekka.sarkanen@pp.inet.fi

Sihteeri 2017

Ritva Pesonen
040 757 9701
ritu.pesonen@pp.inet.fi

Kanoottivajanhoitaja

Melontatoimikunta hoitaa
vajan toistaiseksi.
040 532 2077 melontakaudella

Rahavarainhoitaja 2017

Reino Ylä - Mononen
040 556 3580
reino.yla-mononen@talovire.fi

Pyöräilytoimikunta

Pentti Niemeläinen
040 553 7145
pentti.niemelainen @luukku.com

Varapuheenjohtaja 2017
Ollinmajan hoitaja
Ollinmajatoimikunta
Retkivarusteiden hoitaja

Tuula Rahkonen
0400 997 055
jahvapahva@gmail.com
040 532 2077 hiihtokaudella

Lapinmajatoimikunta

Petri Salakka
040 556 5256
p.salakka@pp.inet.fi

Lapinmajojen hoitaja

Lapinmajatoimikunta
hoitaa majat toistaiseksi

Jäsens sihteeri

Jukka Kirjonen
0400 678 999
jukka.kirjonen@pp.inet.fi

Emäntätoimikunta

Sirkka Ruokolainen
050 326 5587
sirkka.ruokolainen@gmail.com

Kotisivujen hoitaja

Markus Lehteinen
050 462 7587
lehteinen@gmail.com

Imatran Lapinkävijät netissä:

www.imatranlapinkavijat.fi

Tiedotustoimikunta

Arja Lifländer
040 845 3824
aliflander@gmail.com

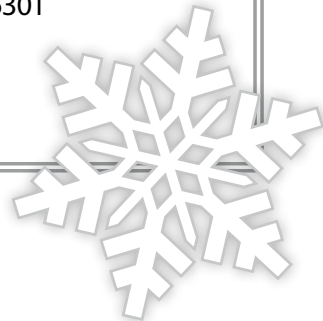
Tietoa myös Suomen Ladun kautta:
www.suomenlatu.fi

Retkitoimikunta

Lapset ja nuoret - toimikunta
Mäija Pakarinen
050 910 6648
maiya.ilona3@gmail.com

Suomen Latu

Radiokatu 20, 00240 Helsinki
avoinna ma - pe 9:00-15:00
vaihe 044 722 6300
Jäsenasiat 044 722 6301

MUORRAVAARAKKA – KIRJAN MYYNTI

Muorravaarakka – kirjaa on vielä myytävänä. Jos aiot tilata kirjan, toimi näin:

Maksa kirja Imatran Lapinkävijät ry:n tilille **FI97 3636 3010 2550 65**,
tilisiirtolomakkeeseen viesti **Muorravaarakka**.

Hinta on 35 €, plus 10 € pakkaus- ja postituskulut,
mikäli haluat kirjan postitse.
Lähellä asuvien kanssa voidaan sopia kirjan noutamisesta.

Sähköpostissa: tilaa kirja osoitteesta aliflander@gmail.com ja
laita maksukuitti liitteeksi.

Puhelimitse: tilaa kirja soittamalla tai lähettämällä tekstiviesti
numeroon 040 845 3824 (Arja Lifländer).
Kirja postitetaan, kun maksusuoritus näkyy yhdistyksen tilillä.

Muista ilmoittaa yhteystietosi (nimi, osoite, puhelinnumero) tilauksen yhteydessä.

Intersport Imatra

LAPINKÄVIJÖIDEN

virallinen varustekauppa!

- Tarjoamme alamme parasta palvelua ja takaamme tuotteiden toimivuuden.
- Mahdollisuutta sovittaa ja testata tuotteita ennen ostopäätöstä.
- Parhaat ja laadukkaat merkit.
- Kilpailukykyiset hinnat.

Kun keskität ostoksesi meille, niin kerrytät bonusta seurallesi.
Muista mainita Lapinkävijät kassalla, asioidessasi meillä!

Tervetuloa palvelemaan urheilukauppaan!

Intersport Imatra: Koskenparras 5, 55100 Imatra • P. 010 524 9440
Palvelemme ma-pe 10-18 ja la 10-16 • www.facebook.com/intersportimatra

INTERSPORT®

010 -alkuisiin numeroihin soitetut puhelut maksavat lankaliittymistä 8,35 snt/puhelu + 6,00 snt/min. ja matkapuhelimesta 8,35 snt/puhelu + 17,17 snt/min. (sis. alv. 24%).

ULKO-TAMMION RETKELTÄ

Itäisen Suomenlahden kansallispuistossa sijaitsevan Ulko - Tammion luonto koostuu lehtometsistä ja komeista kallioista.
Kuva: Hannu Siira

Saarelta löytyy retkeilijöille kaksi venesatamaa. Kuva: Hannu Siira

Saaren jatkosodan aikaisella Sotapolulla on tunneli, jonka suulta avautuu aivan eksoottinen näkymä. Kuva: Arja Lifländer

Myös Ulko – Tammiassa nuotion savut tulevat silmille. Kuva: Arja Lifländer

